Nr. 1. Piątek, 2 Stycznia 1885. Rok 75

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł:, półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, Rue Clement 4.

Zaproszenie do przedpłaty

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu 12 *zł.*, **pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 *zł.*, **pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 *zł.*, **pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 *zł.*, **pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 zł., półrocznie 2., ćwierćrocznie 1 zł.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcya „Gazety Lwowskiej“, pragnąc wprowadzić w dziale fejletonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozawiązywała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich przyrzeczenie współpracownictwa. Których prace: powieści, obrazki, w krótkich po sobie następach zamieszczane będą w roku przyszłym w fejletonie „Gazety“: Aer, Alces, Bliziński, Piotr Jaxa Bykowski, dr. Antoni J., Zygmunt Kaczkowski, Jan Lam, Edward Lubowski, B. Prus (Głowacki), Walery Przyborowski, Z. Sarnecki, Sewer, L. Tatomir, A. Wilczyński, Zacharyasiewicz.

W pierwszej połowie stycznia 1885 rozpoczniemy druk powieści historycznej z czasów wojen szwedzkich Wal. Przyborowskiego pod tytułem:

Rycerz Mora.

W „Przewodniku naukowym i literackim“, dodatku bezpłatnym do „Gazety Lwowskiej“, obok rozpraw i szkiców historycznych Kazimierza Jarochowskiego, dr. L. Kubali i innych pierwszorzędnych pracowników na polu historyi i literatury, zamieszczać będziemy wyjątki z pamiętników słynnego Maurycego Augusta Beniowskiego, ułożone i opracowane przez Piotra Jaxę Bykowskiego

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najjaśniejszy Pan wyjechał dnia 31 grudnia wieczorem do Pesztu.

Jego ces. i król. Apost. Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26 grudnia b. r. odznaczonemu tytułem i charakterem prezydenta senatu radcy dworu trybunału administracyjnego, Józefowi Fryderykowi v. Ott, w uznaniu jego długoletniej, wiernej i znakomitej działalności służbowej, nadać najmiłościwiej order żelaznej korony drugiej klasy z uwolnieniem od taksy.

Minister handlu zamianował koncypistę Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie, Józefa Stögbauera, komisarzem przy tejże Dyrekcyi.

Jego Ekselencya Pan Namiestnik zamianował wachmistrza i komendanta posterunku c. k. żandarmeryi we Lwowie, Jana Holukę, prowizorycznym kancelistą c. k. Namiestnictwa.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczyciela tymczasowego, Bazylego Wołoszczaka w Mokrzanach wielkich, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Mokrzanach wielkich, nauczyciela Walentego Kaplita w Gródnie dolnej, rzeczywistym nauczycielem zawiadującym stale szkołą filialną w Brzeźnicy, nauczyciela Andrzeja Mazanka w Dobrzechowie, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Dobrzechowie i nauczyciela Józefa Rybaczewskiego w Laszkach gościnnych, rzeczywistym nauczycielem, zawiadującym stale szkołą filialną w Laszkach gościnnych.

Obwieszczenie.

W ostatnich czasach zdarzyły się ponowne wypadki, iż u koni, przyprowadzonych na jarmarki i targi do Mościsk i tamże zakupionych, sprawdzono następnie nosaciznę lub tylczak.

Wobec tego, że jarmarki i targi na konie w Mościskach przyczyniają się do szerzenia po kraju rzeczonych chorób, zakazuje się aż do dalszego rozporządzenia odbywania jarmarków i targów na konie w Mościskach.

Z c. k Namiestnictwa.
Lwów, 24 grudnia 1884.

Od dnia 11 do 18 grudnia b. r. sprawdzono w kraju następujące choroby stadne:

Zarazę wąglikową: w Zajaździe ad Wiszenka (pow. gródecki).

Nosaciznę u koni: w Jasieniowie, (pow. brodzki), w Leninie wielkiej (pow. staromiejski) i w Błyszczanie (pow. zaleszczycki)

Świerzb u koni: w Brodach, w Mykietnikach ad Nakwasza (pow. brodzki) i w Łapszynie (pow. brzeżański).

Nadto panują w kraju następujące choroby stadne:

Zaraza płuc u bydła: w Glince i Rycerce (pow. żywiecki).

Nosacizna u koni: w Kołomyi (pow. kołomyjski), w Śniatynie (pow. śniatyński), w Samborze (pow. samborski), w Ryczowie (pow. wadowicki), i w Stronibabach (pow. złoczowski).

Świerzb u koni: w Cwitowy (pow. buczacki), w Osobnicy (pow. jasielski), w Lutoryżu (pow. rzeszowski), w Dytiatynie (pow. rohatyński), w Horodłowicach (pow. sokalski).

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 18 grudnia 1884.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 stycznia.

Francuska sesya parlamentarna została w dniu 29 grudnia zamknięta. Na ostatniem posiedzeniu wieczornem załatwiono prowizorycznie budżet wydatków na trzy miesiące, wśród niezwykle szorstkich wycieczek przeciw rządowi. Główne ataki skierowane były przeciw ministerstwu skarbu a deputowani lewicy i prawicy podnosili protesta przeciw udzielaniu i rozkładowi tymczasowych kredytów, przed uchwaleniem budżetu wydatków. Najważniejszą przyczyną zwłoki w obradach nad budżetem było tym razem nie opóźnienie elaboratu rządowego, lecz powolność działania komisyi budżetowej, która znów ze swej strony może się tem usprawiedliwić, że deputowani wyłącznie prawie spuszczają się na komisyę, nie zajmując się wcale zbadaniem sytuacyi finansowej. Nieznajomość położenia i szczegółów etatu powoduje następnie protesta, którychby choć w części uniknąć można, gdyby komisye budżetowe posiadały zupełne zaufanie, albo też gdyby skorzy do krytykowania deputowani znali rzeczywisty stan potrzeb. Dzieje się tymczasem przeciwnie, a skrajne żywioły zdają się zapominać, że machina państwowa, bez względu na stan finansów, nie może przestać funkcyonować, że zatem krytyka ryczałtu, przyzwolonego na trzy miesiące prowizorycznie, jest poniekąd bezpodstawną.

Najbardziej jednak nieuzasadnioną była wycieczka skrajnej lewicy, której rzecznikiem był deputowany Lockroy. Żądał on oświadczenia ze strony rządu, że uchyli wydatki na stypendya dla seminaryów, fakultetów teologicznych i administratorów dyecezyj. Inni deputowani tegoż odcienia utrzymywali, że brak jasnego oświadczenia w tej mierze ze strony rządu będzie podkopaniem systemu parlamentarnego. Minister skarbu, chociaż powaga jego mocno zachwianą została we Francyi w skutek dowolnego postępowania komisyi budżetowych, zdołał jednak obronić stanowisko rządu, przedstawiając, iż jakkolwiek on sam jako minister, nie uchyla się od odpowie-

---

LISTY PARYSKIE

XIX.

Jeśli telegramy i korespondenci polityczni doniosą wam, że Paryż zajmuje się Tonkinem, wojną, przesileniem finansowem, Ferrym, opozycyą, księciem kanclerzem niemieckim, socyalistami... nie wierzcie temu. Uwagę całego Paryża, wszystkich stronnictw i koteryj pochłania obecnie tylko „Teodora“.

Wracam z drugiego przedstawienia, na którem reszta znakomitości dyplomatycznych, literackich, artystycznych i towarzyskich — niepomieszczonych na pierwszem — wypełniała od dołu do góry obszerną salę teatru Porte Saint-Martin. Widziałem tam nagromadzonych, ściśnionych, duszących się: ministrów deputowanych, senatorów, dygnitarzy cywilnych i wojskowych, słynnych autorów, dziennikarzy, kompozytorów, uczonych, aktorów pierwszorzędnych, damy urzędowego i wielkiego świata, oraz — tym razem stosunkowo — bardzo nieliczne gwiazdy półświatka.

Ostatnia sztuka Sardou, gorąco reklamowana od kilku miesięcy, na rozmaite zapowiadana daty, ukazała się nareszcie na scenie i oczekiwań nie zawiodła. Sukces wczorajszy i dzisiejszy dał jej rozgłos — którym wzmocniona — posuwać się będzie w tryumfalnym, złotodajnym pochodzie do setnych.... setnych przedstawień.

Czy autor „*Nos intimes*“ i „Fedory“ napisał arcydzieło?... Odpowiedzmy szczerze i krótko — nie. Zresztą dla dzisiejszego Paryża arcydzieło nie byłoby na dobie i nie wywołałoby niezawodnie tak ogólnej i silnej sensacyi, a „Teodora“ jest właśnie utworem trafiającym w sedno aspiracyj obecnych, zaspakajającym równie ciekawość jak i wrażliwość nerwową tutejszej publiczności. Traktuje historyę, nie jako cel, lecz jako środek do osiągnięcia efektu; rozbiera ją z pompy i podniosłości; bohaterów maluje jak bulwarowiczów; łączy przeszłość z teraźniejszością; unika poezyi a nie pomija poetyczności sztucznej, złocącej i srebrzącej to szychem, to promieniem księżycowym kałuże codziennego życia. Do gruntu przejęta realizmem, spowija realizm w osłony, niemające nic wspólnego z brutalną otwartością Zoli, — nie tworząc nic nowego w pomyśle głównym, w tysiącznych nowych szczegółach migocze blaskami wybornej scenicznej faktury i artystyczności literackiej. Przystępnością stylu — że się tak wyrazić muszę — dziennikarskiego, który nigdzie nie dosięga grozy tragicznej, ani szlachetnego poetycznego patosu, mile wpada w ucho przeciętnego słuchacza, wykształconego czy niewykształconego, swojego czy cudzoziemca. „Teodora“ tu i ówdzie opieprzona satyrą i aluzyą do chwili bieżącej, naszpikowana żargonem paryskim, zręcznie zastosowanym do obyczajów upadającego Bizancyum, ze swemi błędami budowy, rozwlekłością, powierzchownem, anegdotycznem obrazowaniem dziejów, z zupełnym brakiem charakterów, pozbawiona nawet moralnego łącznika, spajającego luźne sceny w całość artystyczną, jest jednak utworem, naznaczonym piętnem talentu i posłuży kiedyś za dokument historyczny i literacki dzisiejszego zepsutego smaku. Nie jest to dzieło poety, który w ogniu serdecznym materyał przetapia i tworzy zeń posąg — „z jednej bryły“ — lecz robota cierpliwa, biegła, wytworna.... ot! powiem.... mozajka świecąca tu szkłem, tam twardemi kamieniami — różnobarwnemi, uzbieranemi po gościńcach, po ścieżkach, wszędzie, na swoich gruntach i na obcych polach; lecz wyborny robotnik ułożył je misternie w ładne wzory, w jaskrawe i przyciągające oczy arabeski. W ręku każdego innego dramaturga francuskiego „Teodora“ byłaby tylko melodramatem bulwarowym, pod piórem Sardou stała się przedmiotem sztuki barokowej, świadczącej o upadku poczucia prawdziwego piękna.... ale sztuki.

O ile to jest możliwem, postaram się jak najzwięźlej streścić dla was dramat długi, który chociaż skracany i obcinany kilkakrotnie na próbach, ciągnie się jednak jeszcze w przedstawieniu od godziny wpół do ósmej do trzy kwadranse na pierwszą po północy.

Kronikarze odmalowali nam Teodorę jako potwora, nikczemną kurtyzankę, istotę krwiożerczą, bezwstydną, spragnioną złota i krwi, popychającą wraz z mężem swym, cesarzem Justynianem, wschodnie cesarstwo do upadku. Sardou nie trzymał się wiernie legendowej tradycyi. Nie odpychając wszakże bezwzględnie tła historycznego i nie zaprzeczając opowieści Prokopa, daje on bohaterce ludzkie rysy charakteru. Z wielkiej oczernionej, czyni osobę interesującą. Rozpustę jej i błędy okupuje miłością prawdziwą, oczyszcza tą miłością i w tragicznym zakresie, przedstawia nam znaną „Damę kameliową“ ....na tronie. Teodora, córka cyrkowego akrobaty, sama niegdyś słynna akrobatka, dziś wszechpotężna cesarzowa wschodu, ukazuje się nam naprzód, przyjmująca posłów świata całego z godnością i dumą prawdziwej monarchini. Nici ówczesnej polityki Azyi i Europy trzyma silnie w dłoni, nie dając się im splątać i zerwać. Pers, Gal, biskupi, u stóp jej się korzą, znosząc bogate ofiary i podarunki. W chwilę potem, w poufnej rozmowie z Antoniną, żoną Belizaryusza, wyuzdaną rozpustnicą, swoją ulubioną damą dworską, odsłania się nam jej dusza, marząca o miłości. Antoninę, mąż odepchnął i popadł za to w niełaskę. Teodora skojarzy i pogodzi rozseparowane małżeństwo, bo wie, że Belizaryusz, dzięki czarownemu elixirowi, uwarzonemu przez Tamyris, starą Egipciankę, kocha jeszcze porzuconą, a imperatorowa potrzebuje napoju tego sama. Justynian, od niejakiegoś czasu nie okazuje jej bezwzględnego przywiązania, pełen podejrzeń zdaje się chłodnąć dla eks-tancerki cyrkowej. Ona nie kocha samowładcy; inne uczucie w łonie jej goreje, lecz chce panować, rządzić, a jakże władać światem bez narzędzia, jakiem jest Cezar w jej dłoni. Belizaryusz, aby odzyskać dawne znaczenie, aby stanąć znowu na czele swoich bitnych, barbarzyńskich szeregów, przyciśnie Antoninę do łona i wszystko jej przebaczy. Za cenę nikczemności — usprawiedliwionej namiętnością serdeczną — wódz stary i mężny wraca do dostojeństw i zaszczytów. Żołnierz to genialny, odważny, zahartowany w walkach, posłuszny jak miecz kata w chwilach zaburzeń; w życiu domowem miękki, roznerwowany rozstrojem, ze-

działności, to wszakże zwraca uwagę na okoliczność, iż rząd nie może odmawiać wypłat obowiązkowych. Ponieważ do tego rodzaju wypłat należą równie atakowane przez lewicę fundusze na seminarya i inne cele duchowne, musi je rząd zaspokoić z ryczałtu prowizorycznego, gdyż wydatki te istnieją na mocy ustawy, której nie zniesiono bynajmniej w drodze prawodawczej. Odpowiedź ta spokojna i rozważna, uśmierzyła nieco bezpodstawną krytykę lewicy, chociaż pan Clemenceau nie ustawał w protestach, oświadczając, iż czyni to bez nadziei powodzenia, jedynie tylko dla honoru i godności Izby. Opozycya zmalała przy ostatecznem głosowaniu tak dalece, że budżet dochodów, równie kwestyonowany na początku posiedzenia, przyjęła Izba wieczorem 408 głosami. Dla ocalenia owego honoru opozycyi, o którym tyle szumnych wypowiedziano frazesów, znalazło się tylko 96 głosów. W kampanii budżetowej na r. 1885, gdy Izby francuskie zbiorą się na sesyę wiosenną, iść już będzie tylko o wyrównanie uchwał pomiędzy senatem a Izbą. Według ustawy powinny się zebrać Izby w drugi wtorek w styczniu, a zatem w dniu 13 b. m. Zdaje się też, iż rząd, który z końcem roku otrzymał pomyślniejsze nieco wiadomości z placu boju w Tonkinie, nie wystąpi z propozycyą odroczenia terminu ustawą przepisanego.

Preliminarz budżetu na rok 1885.

VI.

Sprawy wyznaniowe.

Cały etat ministerstwa wyznań i oświecenia preliminowany jest na rok 1885 w sumie wydatków 19,506.091 zł., t. j. o 208.371 zł. wyższej niż uchwalono na r. 1884; dochody zaś są przewidywane w sumie 5,355.246 zł., czyli o 20.411 zł. wyższej.

W ogólnej sumie wydatków mieści się przedewszystkiem kwota 312.700 zł. na kierownictwo centralne, przez które tutaj rozumieć należy nietylko samo ministerstwo lecz także centralną komisyę, inspekcyę i kontrolę nauki przemysłowej i handlowej, chociaż inspekcya szkół ludowych stanowi tytuł osobny. Kwota ta jest o 11.700 złr. większa niż w r. 1884, która to podwyżka tłómaczy się po części postępującą stopniowo organizacyą owej inspekcyi i kontroli, po części reparacyami przy gmachu ministerstwa. Dochodów tu nie ma.

Wydatki na centralną komisyę statystyczną czynią 77.424 zł., t j. o 2524 złr. więcej, a to głównie wskutek przeniesienia biur. Dochody mają dać 4.495 zł., t. j. o 655 zł. mniej.

Dwa tytuły powyższe musieliśmy wymienić naprzód, jako niedające się pomieścić ani pod sprawami oświecenia publicznego, ani pod sprawami wyznaniowemi, do których teraz przechodzimy.

Rubryka spraw wyznaniowych wykazuje ogólną sumę wydatków 5,121.224 złr., czyli o 98.784 złr. większą, niż uchwalono na r. 1884. Podwyżka ta powstaje z różnych przyczyn, między którémi nowe budowle i znaczniejsze reparacye budynków kościelnych i większe koszta administracyi dóbr tak zwanych funduszów religijnych, jakoteż większe koszta utrzymania mnożącej się w wielu krajach liczby alumnów po seminaryach duchownych najważniejszą odgrywają rolę. Dochody są preliminowane w sumie ogólnej 3,806.160 zł., t. j. o 59.219 zł. mniejszej, która to obniżka tłómaczy się głównie mniejszym wynikiem podatku nałożonego na bogatsze prebendy na rzecz funduszu religijnego. Dochody te, strącone z ogólnej sumy wydatków, dają ten rezultat, że skarb państwa dopłaci na sprawy wyznaniowe 1,315.064 złr Należy jednak zważyć, że część tej dopłaty (195 500 złr.) idzie na prawosławne i protestanckie cele wyznaniowe, względem których państwo dobrowolnie przyjmuje obowiązek dopłat; inna część, niełatwa do obliczenia, idzie na katolickie cele kościelne z prawnego tytułu patronackiego.

Na Galicyę mieści się w powyższej sumie wydatków kwota 1,207.402 zł., czyli o 55.921 zł. większa od kwoty roku 1884; dochody z Galicyi zaś są preliminowane w kwocie 651.495 zł., czyli o 14.910 zł. większej; dopłata skarbowa na cele wyznaniowe w Galicyi ma przeto wynosić 555.907 zł., czyli o 41.011 zł. więcej, niż w roku 1884. Do tej dopłaty atoli przybędzie jeszcze niedająca się naprzód obliczyć część pozycyi 600.000 zł., objętej powyższą ogólną na całe państwo sumą, a przeznaczonej na zapomogi dla ubogiego duszpasterstwa. Wedle zamknięcia rachunków z roku 1881 (z lat następnych zamknięcie rachunków dotychczas nie jest wniesione) przypadło z tej pozycyi na Galicyę 109.489 zł.; w przybliżeniu więc tyleż dodać wypada do owej dopłaty, aby otrzymać całą jej sumę na Galicyę; możemy przyjąć ją okrągło w liczbie 665.000 złr. Na cele prawosławne w Galicyi nic z niej nie przypada, na protestanckie zaś 3.600 zł.; cała reszta dopłaty, jak się okaże z szczegółów, do których zaraz przejdziemy, idzie na cele obrządku grecko-katolickiego.

Cała galicyjska kwota wydatków, z wyjątkiem co dopiero wspomnianej cząstki na cele protestanckie, a więc kwota 1,203.802 zł. dzieli się, jak następuje:

a) na dyecezye rzymsko-katolickie przypada: na krakowską 53.266 zł.; na tarnowską 78.458 zł.; na przemyską 56.688; na lwowską 71.980 złr.; na duchowieństwo zakonne wszystkich czterech dyecezyj 46.905 zł; na siedmiu alumnów z Galicyi w wiedeńskim wyższym duchownym zakładzie naukowym 7.000 zł.; na administracyę dóbr i lasów galicyjskiego funduszu religijnego 150 640 zł.; razem 464.937 zł.

b) na dyecezye grecko-katolickie: lwowską 325 984 złr., przemyską 155.546 zł., stanisławowską 36.575 zł.; na wiedeńskie centralne seminaryum grecko-katolickie 22.006 zł.; razem 540.111 zł.

c) na lwowską adrchidyecezyę ormiańską przypada 14.133 zł.

d) wydatków, niedających się ściśle rozliczyć, wedle dyecyzyj i obrządków jest 184.726 zł.; na podstawie jednak pewnych danych można przypuścić, że na obrządek grecko-katolicki przypada tu co najmniej 130.000 zł.

Cała zaś kwota 651.495 zł. dochodów z Galicyi składa się z źródeł następujących: procenta od kapitałów 369.642 zł.; dochód z budynków, dzierżaw, praw i t. p. 10.789 zł.; podatek nałożony na bogatsze prebendy 53.526 zł.; dochód z opróżnionych posad, różne zwroty i drobne dochody rozmaite 31.718 zł.; z dóbr i lasów funduszu religijnego 184.820 zł.

Wszystkie te dochody (z wyjątkiem, jeśli się nie mylimy, 75 zł.) należą wyłącznie do obrządku rzymsko-katolickiego. Powyżej *sub a.* wykazaliśmy wydatki na cele tego obrządku w ilości 464.937 zł.; przypuściwszy, że z wydatków *sub d.* przypada nań jeszcze 50.000 zł., otrzymujemy ogółem na obrządek rzymsko-katolicki w okrągłej liczbie 515.000 zł. wydatków, które w porównaniu z dochodami jego w ogólnej okrągłej liczbie 651.000 zł, dają przewyżkę 136.000 zł Z przewyżki tej bierze obrządek obrządek ormiański okrągło 15.000, reszta zaś w ilości 121.000 zł. idzie na cele obrządku grecko-katolickiego; a ponieważ ta reszta nie wystarcza, więc skarb państwa dopłaci w r. 1885 przeszło 550.000 zł. Wszystko to bez względu na nieznaną część pozycyi 600.000 zł., preliminowaną corocznie ryczałtem na całe państwo na zapomogi dla duchownych *in cura animarum.*

Dopłata skarbowa będzie w r. 1885 większa niż zwykle, raz dla tego, że czysty dochód z dóbr i lasów funduszu religijnego będzie mniejszy, a potem, że przybywają nowe wydatki na nowe grecko-katolickie biskupstwo w Stanisławowie. Zmniejszy się zaś ów czysty dochód wskutek znaczniejszych nakładów na zakład zdrojowy w Krynicy, należący do funduszu religijnego, aby go wynieść do rzędu nowożytnych zakładów podobnych. W tym celu ma tam stanąć nowy *kurhaus* kosztem 150 000 zł., na poczet których wydać się ma w r. 1885 jako pierwszą ratę 25.000 zł.; a nadto łaźnie borowinowe mają być zabezpieczone od wylewów potoku Kryniczanki, której korytu da się inny kierunek, i mają otrzymać lepsze urządzenia do przygotowywania borowiny, co razem kosztować będzie 7000 zł.

Co się tyczy nowego biskupstwa w Stanisławowie, utworzenie go w r. 1885 jest spełnieniem Najwyższego postanowienia z d. 8 maja r 1850. Powstać ma nowa ta dyecezya przez dysmembracyę grecko-katolickiej archidyecezyi lwowskiej, od której oddzielić dawne powiaty kołomyjski, czortkowski i stanisławowski i Bukowinę już w roku 1850 uznano za rzecz konieczną z powodu zbyt wielkiej rozległości archidyecezyi, mającej 49 dekanatów, 1183 stacyj duszpasterskich i nadto 164 kapłanów pomocniczych, a $1\frac{1}{2}$ miliona dyecezyan na obszarze 838 mil kwadratowych. Uposażenie biskupa (7000 zł.) i duchowieństwa katedralnego wraz z kancelaryą konsystorską, obliczone chwilowo na 17.575 zł. rocznie, brane będzie z funduszu religijnego, dopóki sprawa ta nie będzie uregulowaną, gdy na stołowych dochodach metropolii lwowskiej przestanie ciężyć emerytura ks. metropolity Józefa Sembratowicza, wynosząca 12.000 zł., i gdy zawakuje stanisławowska plebania grecko-katolicka, która wtedy stanowić będzie jedną z trzech kanonij nowego biskupstwa. Cerkiew farna w Stanisławowie urządzona będzie na kościół katedralny kosztem 19.000 zł., i ta właśnie kwota wraz z codopiero wspomnianem uposażeniem w ilości 17.575 zł. stanowi wykazany powyżej *sub b.* wydatek 36 675 zł, na dyecezyę stanisławowską na rok 1885. Oprócz tego wniósł rząd projekt o kredycie dodatkowym w ilości 39.300 zł. na rachunek roku 1884 na zakupienie domu w Stanisławowie od p. Przybyłowskiej (35.000 zł.) i urządzenie go (4300 zł.) jako pałacu biskupiego.

JÓZEF GLINKIEWICZ.

KORESPONDENCYE

Madryt, 27 grudnia.

Mieszkańcy Madrytu nie rychło zapomną niespodzianki, jaka ich spotkała w sam dzień wigilii Bożego Narodzenia. Dzień to był chłodny, ale pogodny i słoneczny; wieczorem niebo bez chmurki okryło się gwiazdami, ale zerwał się wicher mroźny, który przechadzkę po ulicach uczynił prawie nie możliwą. Dochodziła godzina dziewiąta, gdy nagle dały się uczuć silne dwa wstrząśnienia i w tejże chwili wszystkie zegary stanęły. W mieszkaniach parterowych i na niższych piątrach wstrząśnienia mniej się uczuć dały, tak że wiele osób zaprzeczało zrazu pogłoskom o trzęsieniu ziemi, a ponieważ wypadek ten zaszedł właśnie w chwili, gdy prawie wszyscy mieszkańcy stolicy kończyli wieczerzę, przypisywano pogłoski halucynacyi, spowodowanej nadużyciem trunku. Co jednak zadziwiło wszystkich, to odgłos dzwonków, który po dwakroć dał się słyszeć, i popłoch zwierząt domowych. Obydwa wstrząśnienia trwały w Madrycie bardzo krótko, a silniej uczuć się dały tylko w starej części miasta i na tych ulicach, gdzie budynki nowożytne, ale słabo zbudowane, zachwiały się tak mocno w swoich fundamentach, że przerażeni mieszkańcy wszyscy naraz wybiegli na ulice Dwie stare kamienice musiano nawet natychmiast urzędownie zamknąć, z powodu znacznych uszkodzeń i groźnych szczelin, jakie w murach powstały. W teatrach uczuto także zwłaszcza na galeryach i wyższych piętrach obydwa wstrząśnienia, ale reprezentacye nie zostały przerwane, a tylko w operze, gdzie dawano Łucyę z Lamermooru, przerażenie widzów na galeryi o mało nie wywołało groźnej paniki. Całą noc ulice Madrytu roiły się tłumami przechodniów, wśród których obiegały najdziwaczniejsze i przesadne wieści o zniszczeniach spowodowanych trzęsieniem. Dopiero w kilka dni później urzędowe depesze z prowincyi podały wiarogodniejsze szczegóły, chociaż i tu przesada południowców zdaje się odgrywać pewną rolę. Skonstatowanem zostało, iż trzęsienie ziemi, idąc w kierunku z południa na północ, dało się uczuć na prowincyi bardzo silnie w ciągu minut pięciu przed godziną dziewiątą wieczorem dnia 24 grudnia. W prowincyach południowych wstrząśnienia powtarzały się częściej i były znacznie silniejsze, zwłaszcza w prowincyi Grenady a następnie Maladze, Jean i Sewilli. W mieście Maladze panika była ogromną, mieszkańcy uciekali z domów na ulice i za miasto; wiele kamienic doznało znacznego uszkodzenia, pięciu ludzi zginęło a kilku poniosło cięższe skaleczenia. W Sewilli nie zginął nikt, ale kamienice ucierpiały wielce, szczególniej zaś klasztor Miłosierdzia. Najgorsze wiadomości nadchodzą z Grenady, a urzędowe doniesienia zawierają rzeczywiście przerażające szczegóły. W Arenas del Rey mnóstwo domów i kościoł tamtejszy rozsypały się w gruzy, grzebiąc pod niemi wiele osób; pięćdziesiąt trupów wydobyto już z ruin. W Albuqueros miało zginąć 200 ludzi, w Murtas 12, w Tallarruya 17, w Livar 9, podobnież z innych miast donoszą o licznych ofiarach. W tej chwili niepodobna jednak ocenić jeszcze rozmiarów katastrofy; przypuszczają ogólnie, iż liczba ofiar dosięga tysiąca, ale są to dotychczas niesprawdzone pogłoski, gdyż wiadomości i urzędowe badania opóźniają się z powodu straszliwej niepogody. Po niezwykłych ulewach i burzach, które panowały zwłaszcza w północnych prowincyach królestwa i na wybrzeżach, zaczął padać śnieg, który nie pominął nawet Madrytu. Mieszkańcy stolicy ze zdumieniem przypatrują się temu niezwykłemu gościowi; ulice, drzewa, dachy pokryte są grubą warstwą śniegu; fiakry i tramwaje przestały kursować i wśród dotkliwego chłodu trzeba brnąć w śniegu piechotą nawet na pocztę i posiedzenia kortezów, które się dziś rozpoczęły na nowo.

SPRAWY MONARCHII

(*Jeszcze sprawa wyborów berneńskich. — Uniwersytet katolicki w Salcburgu. — Z sejmu kroackiego*)

Sprawa wyborów do berneńskiej Izby handlowej jest ciągle jeszcze przedmiotem dyskusyi dziennikarskiej. Jak się obecnie pokazuje, w klęsce poniesionej w czasie tych wyborów przez niemieckie stronnictwo liberalne, większa część winy cięży na niem samem. Słuszną czyni też uwagę jeden z dzienników morawskich, że centralnemu komitetowi wyborczemu powinna być znaną interpretacya ustawy z okazyi wyborów do praskiej Izby handlowej, w każdym zaś razie dopuścił się on ciężkiego zaniedbania swoich obowiązków. *Brüner Ztg.* zapisując ostatnie napaści prasy opozycyjnej przeciw namiestnikowi hr. Schönbornowi [illegible] pogłoski o bliskiem tegoż [illegible] zuje dosadnie tendencyjno[illegible] organów lewicy i oświadcza, [illegible] niesienia o ustąpieniu namiestnika są bezpodstawne.

— W Salcburgu ukonstytuował się już komitet dla założenia wolnego uniwersytetu katolickiego. Zgromadzenie, któremu przewodniczył ks. arcybiskup Eder, było dość liczne. Prezesem wybrano posła Lienbachera, a wiceprezesem marszałka salcburskiego, hr. Chorińskiego.

— Sejm kroacki na ostatniem posiedzeniu dopełnił jednej z najważniejszych swoich czynności, to jest wyboru deputacyi regnikolarnej. Stronnictwo Strossmayera odmowiło przyjęcia miejsc ofiarowanych mu w deputacyi przez partyę narodową motywując swoją abstynencyę tem, że Najwyż. reskrypt nieuwzględnił jego zapatrywań wyłuszczonych w śród obrad nad adresem. W myśl Najw. reskryptu będzie zadaniem deputacyi wyjaśnić wszystkie kwestye sporne, wynikłe z nstawy ugodowej i uchylić wszelkie nieporozumienia. Członkowie kroaccy deputacyi przedstawią tedy grawamina swojego kraju, które głównie dotyczą sprawy Rjeki (Fiumy), finansowego stosunku Kroacyi do Węgier, stanowiska i praw ministra skarbu, wreszcie urządzenia wspólnego ministerstwa.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Zmiany dyplomatyczne we Francyi.)

O zmianie osobistości na stanowiskach posłów w Tangerze i Bukareszcie i, jak się zdaje, w jednej z innych także stolic, do której desygnowany jest były poseł francuski w Bukareszcie, baron Ring, piszą z Paryża do berlińskiej *National Ztg.*: „Zapowiedziane odwołanie francuskiego posła w Tangerze potwierdzone zostało przez francuski dziennik urzędowy, który przyniósł zarazem mianowanie p. Władysława Ordęgi posłem w Bukareszcie i utrzymanie dotychczasowego posła barona Ringa w charakterze poselskim z zastrzeżeniem powołania go na inne mniejsce. Stanowisko posła w Tangerze otrzymał p. Ferand, dotychczasowy konsul generalny w Tripolisie. Mianowania te nie są bez znaczenia w świecie dyplomatycznym i zwrócą uwagę przedewszystkiem w Londynie, Madrycie i Rzymie. P. Ordęga stał się w Tangerze niemożliwym. Skutkiem swej wielkiej gorliwości, nietylko, że spowodował kilkakro-

---

psuciem społecznem. Autor widocznie chce przezeń wyrazić, iż w gmachu spruchniałym nawet podwaliny gniją.... Trzeba być Francuzem, aby nie rozumieć, że tu o Francyę dramaturgowi chodzi.

Drugi akt przenosi nas do lochów hipodromu, do menażeryi drapieżnych zwierząt, nad którémi czuwa wspomniana już Tamyris, czarownica. Teodora przybywa tu, lecz nie jak monarchini. Mamy przed sobą zwykłą kurtyzankę, „cyrkówkę" — że się tak z warszawska wyrażę — dawną towarzyszkę Egipcyanki, niedomyślającą się nawet w akrobatce — imperatorowej, Augusty, Teodory. Dla niej śliczna kobieta całująca ją czule, upojona na widok cyrku wspomnieniami młodości, to Zoe, artystka tak zręcznie kiedyś woltyżująca na afrykańskich biegunach. A bo i Teodora zmieniła się nagle, zajada daktyle, próbuje jedzenia z kotła, obiera selery i żąda napoju, którym ożywi miłość męża. Pyszna scena rodzajowa.... dysząca prawdą chwili bieżącej. Dotąd w rozwlekłej ekspozycyi historya zda się na to tylko w dramat wplątana, aby tłómaczyć cudne, archeologicznie wierne dekoracye i kostiumy, aby anegdotami usprawiedliwić tytuł.

(Dokończenie nastąpi).

ZYGMUNT SARNECKI.

tnie zatargi z rządem sułtana, ale był także przyczyną energicznych reklamacyj ze strony angielskiego i hiszpańskiego rządu. Panu Ferryemu nie pozostawał inny wybór, tylko albo wyzyskać przygotowaną przez swego reprezentanta sytuacyę i postąpić z Marokiem podobnie jak z Tunisem, albo też przez odwołanie p. Ordęgi odroczyć na razie kwestyę marokańską, aby uczynić zadość reklamacyom angielskim i hiszpańskim.

Pan Władysław Ordęga jest naturalizowanym we Francyi Polakiem, był przedtem generalnym konsulem w Tryeście i Antwerpii, a początkowo zajmował posady konsularne w Bosna Serai, w Liwornie, Kartagenie i Palermo. Wszędzie i zawsze zjednywał sobie sławę niezmiernie gorliwego urzędnika, który jednak ma nieszczęście zbyt często wywoływać zatargi, z których ostatni, w Tangerze, wywołany został „przedwcześnie“. Przeniesienie p. Ordęgi do Bukaresztu nie jest bynajmniej niełaską, gdyż posada posła w Bukareszcie jest hojniej uposażoną. W Tangerze otrzymuje poseł francuski 32.000 franków, w Bukareszcie zaś 55.000 franków, — a i pod każdym innym względem przyjemniejsze jest to drugie stanowisko. W ten sposób minister prezydent francuski, wynagradzając zasłużonego posła, uczynił równocześnie zadość reklamacyom mocarstw interesowanych w Maroko.

Generalny konsul Ferand, który zastąpił pana Ordęgę w Tangerze, był od listopada 1878 roku na ważnem stanowisku w Tripolisie, gdzie miał sposobność oddać ważne usługi, a zwłaszcza w czasie wyprawy tunetańskiej. Ferand był przedtem dłuższy czas tłómaczem urzędowym przy armii algierskiej, posiada zatem doskonałą znajomość języka arabskiego i obeznany jest gruntownie z francusko-marokańskiemi stosunkami granicznemi, jego mianowanie zatem nie mogło w Tangerze wywołać zdumienia.

Co do dotychczasowego posła w Bukareszcie barona Ring, przypuszczać można, iż Ferry ma zamiar powierzyć mu w przyszłości ważniejsze stanowisko poselskie albo nawet ambasadora Baron Ring pochodzi z zamożnej rodziny alzackiej i przebył już długą i niezwykłą karyerę dyplomatyczną. W ostatnich latach mówiono o nim wiele, gdy został odwołany, w r. 1881 z Kairu, z powodu różnicy zapatrywań z finansowym reprezentantem francuskim Blignières. Baron Ring, jako młody sekretarz poselstwa francuskiego w Berlinie, zajmował przez dziewięć lat tę posadę do r. 1868. W r. 1871 był baron Ring sekretarzem komisyi zawieszenia broni w Wersalu, towarzyszył także Juliuszowi Favre na konferencyę z Bismarckiem“.

(Z Petersburga.)

Dzienniki petersburskie mówią jeszcze o wizycie jaką złożył w Konstantynopolu nuncyusz papieżki, monsignor Rotelli, patryarsze armeńskiemu Joachimowi IV, który monsignora natychmiast rewizytował. Jakkolwiek fakt ten nie jest doniosły i zawiera się w granicach etykiety, dzienniki przywiązują jednak doń wagę, uważając te odwiedziny za następstwo decyzyi, wyszłej ze sfer wyższych, mianowicie z Watykanu, mające zatem poniekąd znaczenie polityczne.

Z powodu rzeczonych odwiedzin pisze między inne petersburskie *Echo*, co następuje:

„W sprawie katolickiej propagandy na półwyspie Bałkańskim należy zawsze rozróżniać dwa prądy. Po pierwsze, dążenia Watykanu czysto klerykalnej natury, goniące za politycznem panowaniem Kościoła katolickiego; po drugie, polityczne dążności państw popierających propagandę. Państwa te chcą oprzeć swoje polityczne panowanie na powodzeniu religii katolickiej, i dla tego w gruncie rzeczy dążenia ich mało mają wspólności z religią. Jeżeli zatem w ten sposób, w tem, co obecnie dzieje się w Konstantynopolu, pomiędzy nuncyuszem papiezkim a patryarchą, niepodobna nie widzieć politycznej pobudki, to trzeba będzie przyznać, że owa polityczna pobudka jest Rossyi nieprzyjazną. Po pozbawieniu Rossyi przez traktat berliński politycznego wpływu na półwyspie Bałkańskim, po wciągnięciu zarządców państw bałkańskich w sferę atrakcyi państw niemieckich, obecnie robi się próba skłonienia także i słowiańskich narodów, aby ciążyły ku Zachodowi, nie zaś ku Wschodowi. Jako potężna broń w kwestyi przewrotu w tem ciążeniu występuje religia, czem też tłómaczą się usiłowania w celu zbliżenia Kościoła wschodniego z zachodnim, podejmowane obecnie w Konstantynopolu. Najsmutniejszem jest to, że przedstawiciele Kościoła greckiego tak lekko traktują interesa swojej religii, że nie widzą niebezpieczeństwa, grożącego jej ze strony Watykanu. Naturalnie nie rzeczą jest patryarchy bronić interesów Rossyi, i tylko do siebie samych możemy mieć żal, że obecnie zaczynają oddziaływać przeciw naszym religijnym wpływom. Zamiast myśleć o Abissynii i cieśninie Bab-el Mandeb, lepiej byłoby troszczyć się o to, co jest nas bliższe, i nie oddawać półwyspu Bałkańskiego katolikom“.

W *Russkiej Myśli* spotykamy artykuł p. Majkowa p. t. „Uwagi o sprawach zagranicznych“.

„Za naszą pełną ufności przyjaźń — mówi p. Majkow między innemi — czem nam odpłacają Niemcy w obecnej nawet chwili, po wszelkich rękojmiach z naszej strony, jakie pozyskały od nas po dwukrotnej podróży za granicę p Giersa i zjezdzie skierniewickim? Prusacy wznoszą po dawnemu twierdze wzdłuż naszej granicy, przydatne tak dla obrony, jak dla napadu, i wzmacniają tam swe wojska wszelkiego rodzaju broni... Zachodnią granicę naszą Prusy zaludniają swymi poddanymi, wspierając ich pieniędzmi z funduszów własnych państwa.“

Zwróciwszy uwagę na wszechświatowe wpływy Niemiec, autor tak pisze:

„Jeżeli rozejrzymy się na mapie w całem naszem sąsiedztwie od ujść Niemna do ujść Amuru, czyli od Bałtyku do oceanu Spokojnego, nie znajdziemy prócz Afganistanu, gdzie na Anglię natrafiamy, ani jednego wolnego cala, gdzieby nie pracowała ręka Niemiec, kująca w około nas łańcuch żelazny, którego ogniwa mogą nas utrzymać albo w niewolniczym stanie, czyniąc nas powolnymi i ustępującymi, albo stosownie do ruchu z Berlina wpijać się dotkliwie w nasze ciało państwowe“.

Autor „Uwag“ poleca Rossyi, „ażeby działała szybko i całkiem samodzielnie, a zapobiegała gotującemu się zdala niebezpieczeństwu i osłabiała samo źródło, zkąd grożą przeróżne kłopoty polityczne“.

O defraudacyi kapitałów trzymanych w złocie i srebrze w kasie główn ej państwa, o czem doniosły nam już depesze, znajdujemy dziś w petersburskich dziennikach następujące szczegóły: Wskutek zarządzonej rewizyi obliczono, że brak do 10.000 rubli: jak mówią, w workach, w których miało się znajdować złoto i srebro, były kamienie. Jeden z winowajców otruł się. Rewizya odbywa się w dalszym ciągu i wskutek tego wypłata płac urzędnikom odłożoną została.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić ze swej prywatnej szkatuły gminie Manasterz, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 50 złr.

— **Nowe damy pałacowe.** Najj. Pani raczyła mianować Swojemi damami pałacowemi: ks. Franciszkę Montenuovo, z domu hr. Kińską; hr. Geraldynę Karolyi, z domu hr Palffy-Erdöd; hr. Elżbietę Szecheny i, z domu hr. Andrassy; hr. Małgorzatę Khuen-Belasi, z domu hr. Teleki-Szek; hr. Gabryelę Thurn-Valsassina, z domu hr. Bray-Steinburg; hr. Konstancyę Vrints-Falkenstein, z domu hr. Althann; hr. Felicyę Clary Aldringen, z domu ks. Radziwiłłównę; hr Rozynę Westphalen-Fürstenberg, z domu hr. Czernin Cudenic; hr Franciszkę Festetics-Tolna, z domu hr. Palffy-Erdöd i bar. Poliksenę Kemeny Gyerö-Monostori, z domu bar. Banffy-Losoncz.

— **Prezesem Akademii umiejętności** w Krakowie na dalsze trzechlecie, wybrany został ponownie dr. Józef Majer. Jak donosi *Czas*, na cześć czcigodnego prezesa członkowie Akademii dają w sobotę ucztę.

— **Nowy urząd pocztowy** wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1885 w Zwierzyńcu, w powiecie krakowskim. Czynność jego ograniczać się będzie na przyjmowaniu i wydawaniu poczty listowej i wartościowej, jak również przekazów pieniężnych i powziątkowych, nieprzekraczających kwoty 200 złr., a przytem będzie pełnił funkcye pocztowej kasy oszczędności. Przejeżdżająca przez Zwierzyniec jazda posłańca Kraków-Przeginia utrzymywać będzie połączenie tego urzędu, do którego okręgu doręczeń należeć będą miejscowości: Zwierzyniec, Półwsie zwierzynieckie, tudzież obszary dworskie Wola Justowska i Chełm Odległość między Zwierzyńcem a Krakowem wynosi 4 kilometry.

— **Pułkownik W. Snetiwy**, dyrektor artyleryi 11 korpusu we Lwowie, przybywszy w tych dniach za urlopem do Pragi, doznał tam ataku apoplektycznego.

— **Na pomnik Mickiewicza** nadesłano do koniec grudnia do prezydyum Magi stratu krakowskiego ośm modeli. — *Czas* podaje następujące szczegóły o poniedziałkowem posiedzeniu pełnego komitetu, zwołanego dla wyboru sędziów prac konkursowych: Miejscowi członkowie zebrali się prawie w komplecie; z zamiejscowych natomiast, pomimo rozesłanych zaproszeń, stawił się zaledwie jeden, a kilku usprawiedliwiło listownie swoją nieobecność. Przewodniczący dr. F. Szlachtowski, prezydent miasta, poddał pod dyskusyę sposób, w jaki zgromadzeni przystąpić mają do wyboru członków *Jury*, przyczem postanowiono głosować według pewnych grup, z kandydatów stawianych przez członków komitetu. Uchwałę, co do liczby sędziów, rozszerzono o tyle, że uważając dziewięciu jako konieczną, uznano potrzebę zwiększenia jej w miarę nasuwających się osobistości, dla sprawy konkursu pożytecznych. Jakoż liczba ta urosła do jedenastu. — W głosowaniu wyszli z urny większością głosów jako reprezentanci zagraniczni, zapowiedziani w ogłoszonym konkursie rzeźbiarze: profesor Kasper Zumbusch, z wiedeńskiej akademii Sztuk pięknych, i Paweł Dubois z Paryża. Na członków Jury krajowych wybrani zostali: hr August Cieszkowski, dyrektor Jan Matejko, hr. Konstanty Przezdziecki, hr. Römer Alfred, hr. Lanckoroński Karol, prof Zacharjewicz Julian, pp. Pryliński Tomasz i Odrzywolski Sławomir, architekci i prof. dr. Maryan Sokołowski. Tak złożone Jury ma się zebrać w połowie lutego 1885, aby przyznać nagrody najlepszym projektom pomnika, nadesłanym na konkurs. Wystawę prac konkursowych postanowiono otworzyć w „Langierówce“ w pierwszych dniach lutego, a urządzenie jej przyjęło na siebie Muzeum narodowe. Zarazem na wniosek prof. Łuszczkiewicza komitet, w przewidywaniu, że niejeden z wybranych powyższych sędziów mógłby albo nie przyjąć włożonego nań obowiązku, lub do Krakowa nie módz przyjechać, postanowił pozostawić prezydentowi miasta zaproszenie kogo innego z kandydatów, przez komitet przedstawionych. W głosowaniu, w tym celu zarządzonem, wyszli z urny jako reprezentanci zagraniczni artyści rzeźbiarze: prof. Hellmer Edmund z Akademii wiedeńskiej i prof. Schilling z Monachium. Z polskich znawców sztuki wybrani zostali kandydatami na członków Jury pp. Adam Sierakowski, Karol Matuszewski, autor rozpraw o sztuce z Warszawy, Henryk Rodakowski, Edward Pawłowicz, kustosz zbiorów Ossolińskich i JE. Paweł Popiel, przewodniczący podkomisyi artystycznej pomnika Mickiewicza. W końcu posiedzenia członkowie komitetu, powołani z grona młodzieży akademickiej, ofiarowali usługi swe jako trzymający pióro przy rozprawie konkursowej, gdyby tej pomocy członkowie Jury zażądali. Wynik sądu ma być ogłoszonym bezzwłocznie po ukończeniu narad i przyznaniu nagród.

— **Z Krakowa** otrzymaliśmy następującą odezwę z prośbą o ogłoszenie jej: „Towarzystwo uczniów c. k. Akademii przemysłowo-technicznej w Krakowie, otrzymawszy w spadku fundusz po byłem Towarzystwie Wzajemnej pomocy uczniów byłego Instytu Technicznego w Krakowie, uprasza tych panów, którzy, kształcąc się w Instytucie, korzystali z kapitałów wówczas istniejącego „Towarzystwa Wzajemnej Pomocy“ o zwrot wszelkich pożyczek i długów do naszego obecnie istniejącego Towarzystwa w przeciągu trzech miesięcy. W przeciwnym bowiem razie, Towarzystwo postanowiło ogłosić nazwiska tych panów, a wreszcie na drodze sądowej poszukiwać swych praw“. Upraszamy uprzejmie wszystkie pisma o powtórzenie niniejszego ogłoszenia W imieniu Towarzystwa. Sekretarz: Roman Scherautz. Za przewodniczącego: Boczkowski Czesław.

— **Hold pruski** Matejki, jak nam telegraficznie donoszą z Poznania, gdzie dotychczas obraz ten był wystawiony, dnia 4 b. m. przewieziony zostanie do Pragi.

— **Nowy rok** przyniósł nam tyle pożądany od kilku tygodni mróz, który dziś spotęgował się jeszcze.

— **Teatr.** Dzisiaj w piątek 2 stycznia bieżącego roku: *Różowe domino* komedya w 3 aktach z francuskiego Hennequina Jutro w sobotę 3 b. m. *Żydówka* w 5 akt. Halevyego z pną Piave w partyi tytułowej. Księżną Eudoksyą będzie pani Skalska, Eleazarem p Villa, konturem p. Jeromin, księciem p. Alma.

— **Panna Ella Russel**, głośnej sławy śpiewaczka amerykańska, przybyła wczoraj wieczorem do Lwowa z Warszawy, gdzie ostatniemi czasy występowała z wielkiem powodzeniem i w tych dniach rozpocznie na naszej scenie szereg gościnnych występów. Ella Russel posiada za granicą sławę pierwszorzędnej śpiewaczki, jest bardzo młodą i bardzo piękną, a jak pisma warszawskie donoszą, posiada głos śliczny i wielką umiejętność władania nim. W Warszawie śpiewać miała artystka sześć razy, tymczasem oczarowana jej głosem publiczność tamtejsza, prawie zmusiła dyrekcyę do przedłużenia występów, których było rzeczywiście 35, a na każdem teatr był zawsze przepełniony i obrzucano artystkę kwiatami i wieńcami. Obecnie, po ukończeniu występów na naszej scenie wyjeżdża panna Russel wprost do Medyolanu, gdzie angażowaną została do teatru La Scala. Do Warszawy została znów zaangażowaną na gościnne występy na miesiąc maj i czerwiec. Jutro ogłoszony będzie pierwszy dzień występu panny Russel. Śpiewaczka tej miary nie potrzebuje reklamy i niewątpliwie zapełniać będzie teatr, gdyż już dzisiaj przed ogłoszeniem wielbiciele opery zamawiają sobie bilety na występ „pięknej amerykanki.“

— **Przytrzymana złodziejka.** Dnia wczorajszego około godziny pół do 7 wieczór, po zamknięciu kościoła archikatedralnego, przytrzymano niejaką Józefę Bys, która prawdopodobnie w zamiarze popełnienia kradzieży, ukryła się tam pomiędzy ławkami w kaplicy Pana Jezusa

— **Burda nocna.** Eliasz Popiel, zarobnik, został wczoraj w nocy napadnięty i znieważony przez kolędników, żądających od niego datku, gdy im wręczył tylko 20 ct., a nim stójkowy zdążył z pomocą, napastnicy zdołali uciec. Popiel mocno pokaleczony odesłany został do szpitalu.

— **Zapiski policyjne.** Znaleziono godło szynkarskie i godło lekarza S. Ch. Konduktor pocztowy T. złożył bursztynową cygarniczkę w czerwonem skórzanem pudełku, odebraną handelesom, którzy umknęli.

† **Zmarli** w ostatnich dniach w Krakowie, po długiej chorobie, profesor fizyologii w uniwersytecie Jagiellońskim, dr. Gustaw Piotrowski, członek Akademii umiejętności; w Monachium słynny uczony niemiecki, tajny radca, profesor dr. Filip Jolly; tamże znany wirtuoz cytrzysta Jan Petzmayer, ur. roku 1803; w Neapolu filozof włoski, Francesco Florentino.

— **Następca tronu belgijskiego**, najstarszy syn hr. Flandryi, udaje się wkrótce do Anglii, aby przez rok uczęszczać na wykłady w uniwersytecie oksfordzkim.

— **Najmłodsza córka królowej** Wiktoryi, królewna Beatriks, o której zaręczeniu z księciem Henrykiem Battenberskim, doniósł telegram, urodzona jest dnia 14 kwietnia 1857. Jej narzeczony, młodszy brat panującego księcia bułgarskiego, Aleksandra, liczy lat 26 i jest porucznikiem pruskiego pułku *gardes du corps*.

— **Stephen F. Gladstone**, najstarszy syn angielskiego *premiera*, zaręczył się w tych dniach z córką lekarza dra Wilsona w Liverpoolu, który podobno jest zagorzałym torysem.

— **Mierzwiński** doznaje obecnie w Berlinie bezprzykładnego prawdziwie w dziejach tamtejszej opery powodzenia. „Czar istny, jaki wywiera Mierzwiński — pisze jeden z tamtejszych dzienników — zawdzięcza on w równych częściach naturze i sztuce; najprzód, co prawda, działa pięknością i siłą swego materyału głosowego, zarazem jednak świadomą celów swych energią, ich używaniem i artystycznem wykształceniem, a nareszcie, prawdziwie męskim charakterem powierzchowności, ruchów, gry i śpiewu.“ Partyę Raula w „*Hugenotach*“ krytyka jednogłośnie prawie uważa za najlepszą dotychczasową kreacyę Mierzwińskiego. *Berliner B. C.* naprzykład pisze, „iż sposób w jaki Mierzwiński rozwiązał trudne swe zadanie, dowiódł, że jest on nietylko tenorem o głosie fenomenalnej wysokości, lecz prawdziwym księciem z kraju geniuszów“.

— **Nowa sztuka Sardou** *Teodora*, w tych dniach po raz pierwszy przedstawiona w Paryżu, stanowi tamże prawdziwy „ewenement“. Dzienniki cuda opowiadają o bogatej jej wystawie. Dość nadmienić, że dyrekcya teatru „zakupiła 150.000 brylantów“, oczywiście fałszywych do przyozdobienia kostiumów. Pochód orszaku cesarskiego trwał cały kwadrans! Powłoka sukni cesarzowej Teodory z niebieskiego aksamitu w haftowane pawie heraldyczne, ma cztery metry długości i t. d.

— **Prezydent i szewc.** Pewien majster szewski w Wytheville, w Wirginii, napisał niedawno do prezydenta Unii pana Clevelanda, list z prośbą, ażeby mu przysłał miarę swoich stóp, gdyż ma zamiar sporządzić dla niego parę okazałych butów na dzień uroczystej jego instalacyi w urzędzie Prezydent posłał mu żądaną miarę, ale zarazem także 20 dolarów. Dumny, jak hiszpan, majster jednak odesłał pieniądze, oświadczając pisemnie, że dostatecznie już będzie wynagrodzony zaszczytem, że naczelnik kraju nosi jego wyrób na nogach. Na to pan Cleveland odesłał mu ponownie pieniądze, dając mu do zrozumienia, że w tak uroczystym dniu, jak ten, w którym obejmuje wysoki swój urząd, żadną miarą nie mógłby wystąpić w niezapłaconych butach.

— **Eksplozya.** W Kralupie czeskim, d. 29 grudnia, w piwnicy kupca Hajeka, skutkiem nieostrożnego obchodzenia się ze światłem nastąpił wybuch beczki prochu, który sprawił straszne spustoszenie i 12 osób bądź pozbawił życia, bądź ciężko lub lżej uszkodził. Pomiędzy ofiarami znajdują się dwie córki kupca, które w chwili katastrofy bawiły właśnie w sklepie nad piwnicą. Oprócz domu, w którym nastąpiła eksplozya i który doznał takiego wstrząśnienia, że musiano go podeprzeć belkami, aby nie runął, uszkodzone zostały także domy sąsiednie.

Z TURYNU

(*Wspomnienia z wystawy*).

(Dokończenie.)

Przechodząc do całkiem odmiennej natury okazów, oto pożądana w istocie nowość bardzo na czasie, rzecz arcypożyteczna pełnem i ciekawa: *Salvataggio da teatro* t. j. sposób ratowania nie od od samego teatru i jego przedstawień (jakkolwiek i toby się zdało niekiedy) ale od klęski pożaru w teatrze. Mechanizm ten cały o ile prosty, o tyle w istocie skuteczny jest i dowcipny, a polega głównie na tem, iż mnogie wejścia,

drzwi, zasłony, wschody ukryte są w murze, i za sprawą jednego człowieka, strażnika czuwającego u góry, mogą być łatwo otwierane lub zasuwane. Byleby stróż ów bezpieczeństwa nie zemknął pierwszy z trwogi i gorąca, ratunek zgromadzonych w razie pożaru, jest niewątpliwy. Dalszą ciekawością pożyteczną wystawy, którą wszakże z wielką nieśmiałością polecam uwadze czytelnika, to wynalazek księdza Pagani z Bergamo, nowy aparat elektryczny powtarzający wszelkie kawałki muzyki, odegrywanej na fortepianie, organach, harmonium lub innym klawiaturowym instrumencie. Załączony opis, którego tu powtarzać nie będę, wykłada sposób praktycznego zastosowywania tego misternego mechanizmu. Obawa zaś moja, co do wynalazku tego podwójna jest: co powie na to dowcipny kronikarz Gazety „z kraju i ze świata“, który tak często, a nie bez słuszności, piorunuje przeciw fortepianowi, mnogie mu a różne przepisując klęski? Co powiedzą też biedne uszy nasze skoro przyjdzie komu fantazya zastosowania nowowynalezionego aparatu do fortepianu jęczącego pod ręką nieletnich artystów i artystek, lub niepowołanych improwizatorów? Mnie też ciekawości oglądać było można w dziale zegarmistrzowstwa. Był tam np. zegar Berardi'ego poruszany prądem wody czerpanej z przyległej butelki, opróżniającej się tak mechanicznie w ciągu 4ch miesięcy. Trzy butelki wody wystarczają zatem na cały rok. Inny zegar duży z fabryki Gerbino przypomina stare mechanizmy słynne, oglądane dziś jeszcze ciekawie w Strasburgu, Bernie i tp. Przedstawia on wszakże widowisko całkiem spółczesne, bo samąż Turyńską wystawę i park Valentino: za uderzeniem godziny powstaje tu ruch niezwykły, krążą liczni widzowie, wystawcy, straż, słudzy w miniaturze, a żywa, rzeczywista publiczność, patrzy z uciechą, na ten swój automatyczny konterfekt. — Obok zegarów, pomieszczono też nie mniej ciekawy a stuczny: „*Disco calcolatore*“ p. Albery z Turynu. Cyferblat ten mosiężny, o 40 centimetrach obszaru, posiada jak zegar dwie wskazówki i liczby w około, a biegły jest w matematyce, jak niejeden maturzysta: wykonywa on cztery arytmetyczne działania, regułę trzech, logartymy itp. „Oby wynaleziono coś podobnego dla greckiego języka!“ zawołał tu głośno przy mnie młody dandys jakiś. .

Lękam się mnożyć zbytecznie szczegółów; toż nadmieniając już tylko o innych licznych ciekawości okazach jak n. p. o maszynie do szycia, poruszanej za pomocą pary, wydobywanej i zasilanej z niewielkiego płomyczka benzyny, innej tegoż rodzaju maszynie z aparatem elektrycznym znaczącej w jednej minucie chustkę do nosa imieniem lub nazwiskiem właściciela; o automatycznym wachlarzu poruszanym samymże ruchem fotela, z którym jest połączony, itp. itp. przechodzę do ostatniego już działu rozrywek na wystawie Turyńskiej Dział to pobratymczy ściśle z uprzednim, gdyż i ciekawy jest i pożyteczny, bo cóż pożyteczniejszego, nad godziwą rozrywkę, pośród znużenia i uznojeń, jakie sprawiać zwykły tego rodzaju publiczne popisy? — Stanowił też on niemałą attrakcyę wystawy a przedstawiał się w mnogiej a różnorodnej formie. Były rozrywki i liczne w obrębie samychże zabudowań i parku *Valentino*; nie mniej też liczne i rozmaite po za wystawą, w mieście lub okolicy; zabawy nareszcie i widowiska przeróżne mieściły się tuż przy opasaniu wystawy, w długim szeregu baraków czy szop drewnianych, zbudowanych *ad hoc* a miały ściśle już ludowy charakter. Z pierwszych, krom nadmienionych powyżej, a prawdziwie wspaniałych illuminacyj elektrycznych i innych, festynów i igrzysk nocnych, koncertów, począwszy od tak znakomitych, jak popisy orkiestry ze *Scala* Medyolańskiej i Turynu, która na wystawie powszechnej w Paryżu w 1867 otrzymała była pierwszy dyplom honorowy i nagrodę z Neapolu, Bolonii, aż do charakterystycznych arabskich i tureckich, — wspomnę jeszcze dwie przednie ciekawości i rozrywki publicznej przedmioty. To naprzód, obszerny kiosk piątrowy ze stosownym przyrządem na którym błyszczał napis: „*I Polombari*“ a własnością był i polem popisu braci Serra ze Spezzi. Są to morscy pływacy i nurki, wykonywający zręczne ćwiczenia swe, w udoskonalonym aparacie, w oczach tłumu publiczności. Pomysł nurków i robót podwodnych bardzo jest stary i wspominany już za czasów Arystotelesa; lecz w czasach znacznie dopiero późniejszych wynaleziono „dzwon“ i strój cały z powietrzną pompą, rurami, które w najlepszym okazie i praktyce oglądać było można w Turynie. W r. 1665 mechanik pewien wydobył trzy działa z floty hiszpańskiej zatopione w okolicach wyspy *Mull* w Zachodniej Szkocyi, a uczynił to za pomocą owego dzwonu, okrywającego całą wyższą część ciała. W lat niewiele po tem, Saint-Clair napisał dzieło „*de arte nova et magna gravitatis et levitatis*“ (Rotterdam 1669) które wywołało wielkie wrażenie w świecie uczonym: a rychło po niem Sturm ukazał udoskonalony aparat do zanurzania, powitany jako wielki wynalazek wieku, i opisany następnie przez St-Claira (Norymberga 1676). Około połowy naszego stulecia udoskonalono znacznie „dzwon“ ten, dostarczając powietrza nurkowi, zrazu za pomocą izb osobnych na statkach, kędy on zasilał swój oddech, jak w robotach w Nilu, np. w aparacie Cave; a obecnie jak w Turynie, za pomocą maszyny ustawionej na zewnątrz, a pompującej świeże powietrze i komunikującej je zanurzonemu pływakowi przez kauczukowe rury, zespojone z dzwonem i gumową jego odzieżą. Opatrzony tak nurek pływa naprzód w basenie dużym górnym, opasanym balustradą, w okół której skupia się ciekawa publiczność; następnie puszcza się w głębie, wpływa do wnętrza rezerwoaru, i ukazuje się widzom przez liczne szkłem opatrzone otwory, z wielką uciechą wszystkich obecnych, a w szczególności dziatwy. Urządzenie całe kiosku, basenu, dolnego piętra, zkąd przez okna śledzić można wszystkie ewolucye nurka, wreszcie sameż ćwiczenia, z niewielkiemi przerwami, dzień cały niemal trwające, godne uwagi i uznania

Drugim przedmiotem ogólnej rozrywki i zajęcia, były rozpięte w pewnej części parku namioty, urządzona cała kolonia Afrykańska *Assab*, z doskonałem i szczegółowem naśladowaniem charakteru miejscowości, roślinności, produktów, wyrobów miejscowych aż do... kopnego piasku po którym stąpać tam było trzeba. Najprzedniejszą zaś atrakcyę, stanowiła cała karawana czy kolonia Assabejczyków, która przybyła do Turynu w celu zwiedzenia miasta, wystawy, poznania też „sułtana i sułtanki“ Italii, jak nazywają oni królewską parę we Włoszech. Zawitała tu ona w ostatnich dniach czerwca, ani się spodziewając, owszem zrazu mocno tem urażona, iż sama staje się jednym z najciekawszych, najtłumniej zwiedzanych okazów wystawy.. Składała się zaś z 6 osób, 3ch mężczyzn, kobiety i dwojga dzieci, a przybyła w towarzystwie p. Tarchi tłómacza i sekretarza komisaryatu włoskiego w Assab. Na czele jej znajdował się książę Abdallah Brahim, 16 letni młodzieniec syn żyjącego obecnie sułtana Ibrahima, rezydującego w *Margableh*, stolicy kraju, który sprzedał właśnie Włochom część północną wybrzeża Assabejskiego. Abdalah, wedle tłómacza jest najpiękniejszym typem owej ludności; ma on cerę i barwę czekoladową, włosy czarne, a nieco falujące, zbudowany silnie i kształtnie, z okiem pełnem wyrazu i postacią znamionującą wysoką godność. Patrząc nań, spostrzegasz jawnie, iż jest to jakaś osobistość znacząca, nie zaś prosty figurant z *Aidy*... Ubior jego składa się z rodzaju tuniki jakby także czekoladowego koloru, białego płaszcza, spływającego do kolan i opasanego rzemieniem; na nogach miał gatunek sandałów drewnianych. Trzy pręgi na twarzy zadane rozpalonem żelazem, oznaczać mają godność syna sułtańskiego, a znakiem też wysokiego stopnia władzy jest ogon bawoli, przyczepiony do skórzanej jego tarczy.. Drugim był t. zw. Garita najstarszy wiekiem z przybyłych Assabejczyków, któremu dzienniki, jedne 27 lat, inne zaś 40 naznaczają Swoboda domysłu zostawiona wszystkim... Trzecim był wojak Kammil, wódz wojska w *Margoblegh*, noszący, jako znamię godności, wysokie pióro strusie we włosach i rodzaj grzebienia trójzębnego, na świadectwo trzech głównych nieprzyjaciół zwalczonych i zabitych przezeń na polu bitwy. Pomijając już grzebień ów i pióro, nie radziłbym nikomu zbliżać się zbyt poufale do bohaterskiego wojaka... Kobieta zwie się Kaliga, ma lat podobno 16, jeśli nie ukrywa reszty, obyczajem znanym też i w Assab; silnie zbudowana, przypomina bardzo słynną Teresę Singer w *Aidzie*. Odziana jest do kolan, rodzajem sukni czerwonej z materyi, podobnej do perkalu. Dzieci w istocie miłe są i wdzięcznie przyjmują pieszczoty, których im nie szczędzi publiczność: bardziej czarne od dorosłych, zwinne niezmiernie, żywe, nerwowe. Starszy Ali liczy lat 10, młodszy Muhamed zaledwo 7, a synami są Garity. Dzieci i starsi nauczyli się rychło kilka słów po włosku, powtarzając często, zwłaszcza po jedzeniu: „*Tutto bono Italia*!“. Zresztą jedzą bardzo mało, palą dużo cygar i papierosów, nie wyłączając i dzieci; ciekawie zwiedzali miasto, wystawę, sami też ustawicznie zwiedzani, co, jak wspomniałem, zrazu oburzało ich wielce. Z czasem udobruchali się jednak, widocznie ujęci powszechną uprzejmością, jakiej byli przedmiotem, a zachwyceni łaskawością „sułtana i sułtanki“, to jest Humberta I i królowej Małgorzaty, którzy, wraz z księciem Amadeuszem przyjmowali ich uroczyście i osypali najwspanialszemi darami. W powrocie z pałacu ukazywali oni z radością publiczności otrzymane tam drogocenne naczynia, broń, cacka, strojąc się też w sztuki całe bogatych materyj.. Pocieszną miała być scena między Kaligą a szwaczką, która na jej żądanie zrobiła jej była suknię jakąś. Kaliga kaprysiła ciągle, niezadowolona z kroju, niedość uwydatniającego piękność jej kształtów... Tak powszechnem jest widocznie poczucie elegancyi w kobiecie.

Opuszczając wreszcie plac wystawy, aby najpobieżniej zdać sprawę z mnogich innych rozrywek, zgotowanych publiczności za obrębem już parku *Valentino*, w samym Turynie lub okolicach, wspomnimy jeszcze o mnogich, a najświetniejszych recepcyach, balach w dworcu królewskim, w pałacu ks. Amadeusza Sabaudzkiego, u gościnnego Syndyka miasta i t. p.. Następnie, w obu przednich sezonach wystawy, wiosennym i jesiennym, regaty z illuminacyą wenecką i inną, wyścigi konne, uczęszczane bardzo i niezmiernie ciekawe, ciekawsze jeszcze turnieje i międzynarodowe popisy szermierki, w których biorą udział najznakomitsi mistrze w tem rycerskiem rzemiośle; konkurs też internacyonalny muzyczny, ze 100 tysięcy niemal artystów złożony; balony niewolnicze, t. j. na linie, i inne wolne, bujające często w powietrzu, wreszcie opera i to złożona z „gwiazd“ najprzedniejszych, jak primadonny Ripetto-Tresolini, Pantaleonii niedawno niezwykłym blaskiem zabłysła w Medyolańskiej *Scali* Pasqua, albo tenory: Gayarte, Tamagno... Teatra mnogie, począwszy od *Compagnia Pasta* ze sławną Marini, lub Cezara Rossi z Duse Checchi... Słowem istny tu był *embarras de richesse*, wszystko, czego nietylko dusza, lecz i oczy i uszy zapragnąć mogły. Toż nie dziw, że wystawa turyńska najmilsze i trwałe po sobie w pamięci zwiedzających zostawiła wspomnienie.

Dr Sas.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan wyjechał przedwczoraj o godzinie kwadrans na 9 wieczorem z Wiednia do Pesztu.

Najdost. Cesarzewiczowstwo mieli udać się wczoraj na ośmiodniowy pobyt do stolicy węgierskiej.

Najd. Arcyksiążę Leopold, który powrócił już prawie zupełnie do zdrowia, spodziewanym jest na przyszły tydzień w Wiedniu.

Według dzienników wiedeńskich, otrzymały Najw. sankcyę uchwały dolnoaustryackiego sejmu, odnoszące się do zmiany ordynacyi wyborczej dla Dolnej Austryi. Odtąd będą wybierać do sejmu także tak zwani pięcioguldenowcy a przedmieścia zostaną wcielone do grupy miast.

Dzienniki dowiadują się, że pomiędzy Austryą, Niemcami i Rossyą nastąpiło porozumienie co do tłumienia anarchistycznych agitacyj i że należy spodziewać się przystąpienia także Francyi do tego porozumienia.

W sprawie doniesienia, jakoby Niemcy miały zamiar wybrać Tryest jako punkt wyjścia dla swoich parowców zamorskich, piszą z Tryestu do *Pester Lloyda*: „Tutejszy niemiecki konsul generalny, baron Lutteroh, otrzymał już przed kilkoma tygodniami polecenie od swojego rządu, aby jako znakomity znawca stosunków handlowych na tutejszym rynku, wypowiedział swoje zapatrywania co do powyższego projektu. Pan Lutteroh wypracował obszerny memoryał, w którym jednak oświadczył się przeciw projektowi. Nie wiadomo nam jakie argumenta przytoczył generalny konsul na poparcie pomienionego zapatrywania, zdaje się jednak, iż takowych nie podziela zupełnie urząd kanclerski, gdyż widział się spowodowanym wysłać do Tryestu nadzwyczajnego delegata w celu gruntownego zbadania tutejszych stosunków i złożenia wyczerpującej relacyi. Delegat ten otrzymał polecenie rozszerzenia swoich studyów także na włoskie porty handlowe“.

Sejm pruski został zwołany stanowczo na 15 stycznia, a ponieważ parlament niemiecki zbiera się d. 8 b. m. przeto obydwa ciała prawodawcze będą znowu równolegle obradowały, co musi wywołać już dla tego samego liczne niedogodności, iż znaczna część mandatów jest w rękach posłów, zasiadających w sejmie i parlamencie.

O terminie wyjazdu ks. Bismarcka za granicę, nie ma dotychczas wiarogodnych wiadomości, wyjazd jednak ma być rzeczą ostatecznie postanowioną.

Według dzienników berlińskich pomiędzy pełnomocnikiem włoskim na konferencyi afrykańskiej a ministrem Mancinim miały zajść w sprawie polityki kolonialnej poważne nieporozumienia, skutkiem czego należy się spodziewać odwołania z Berlina pełnomocnika hr. Launaya.

Kuryer Poznański oblicza, iż z końcem roku 1884 w archidyecezyi gnieźnieńsko-poznańskiej było osieroconych ogółem 185 parafij, liczących przeszło 310.000 dusz. Z tej liczby 146 parafij z 200.000 ludności pozbawione są wszelkiej opieki duchownej, nie posiadają bowiem ani proboszczów ani wikaryuszów.

Do *Pol. Corr.* piszą, iż gubernatorowie rossyjskich prowincyi nadgranicznych, mianowicie na Podolu i Wołyniu powołując się na ukaz cara Mikołaja, poczynili kroki, aby zabronić żydom przemieszkiwania w pasie granicznym. W Radziwiłłowie żydzi austryaccy zaopatrzeni w legalne paszporta, otrzymali już rozkaz opuszczenia tej miejscowości.

Petersburskie *Echo* dowiaduje się, że etat osobowy ziemskiego oddziału w ministerstwie spraw wewnętrznych, do którego wcieloną została sekcya dla spraw ziemskich Królestwa Polskiego, z Nowym Rokiem zostanie powiększony.

Dzienniki petersburskie donoszą, że „w celu przypomnienia czynów i wspomnień o pierwszych apostołach słowiańskich pamięci wszystkich prawosławnych Rossyan, w dzień tysiącolecia św. Metodego, t. j. 6 kwietnia 1885, odprawione będzie we wszystkich cerkwiach uroczyste nabożeństwo, z wygłoszeniem zastosowanych do uroczystości nauk. Wychowańcy zakładów naukowych, w których po odbytych nabożeństwach będą urządzone uroczyste zebrania i wypowiedziane mowy, zostosowane do uroczystości, zostaną zwolnieni od zajęć.“

Minister komunikacyi Possiet i ministar skarbu Bunge zajęci są obecnie wypracowaniem projektu o upaństwowieniu wszystkich kolei rossyjskich.

Papież wystosował na prośbę księcia kardynała arcybiskupa Fürstenberga, z powodu uroczystości św. Metodego na Welehradzie, brewe, którem nadaje odpust zupełny wszystkim wiernym, którzy odbędą pielgrzymkę do kościoła Wniebowzięcia P. Maryi w Welehradzie i przystąpią tam do sakramentu Pokuty i Komunii. Odpust ten trwać ma na mocy brewe papieskiego przez lat dziesięć.

Z Rzymu donoszą, że włoska frakcya radykalna porozumiała się z członkami skrajnej lewicy francuskiej Izby, ażeby od rządu francuskiego wyjednać pozwolenie przeniesienia zwłok Feliksa Orsiniego, sprawcy zamachu na Napoleona, skazanego i straconego we Francyi. Włoscy radykaliści życzą sobie przeniesienia szczątków Orsiniego do jego rodzinnego miasta Meldoli.

République Française odpowiedziała na zarzuty angielskie o domniemanej konspiracyi w Europie przeciw Gladstonowi, podobnie jak *Nordd. Allg. Ztg.* Organ francuski nazywa artykuł dziennika angielskiego dyplomatycznym romansem i twierdzi, że Gladstone za własne błędy chce zrobić swoim rodakom ofiarę z księcia Bismarcka. *Rép. Franç* wskazuje na pojednawcze usposobienie Francyi w kwestyi egipskiej i dodaje: „Francya nie pragnie zająć w Egipcie stanowiska uprzywilejowanego, które zajmowała przedtem, chce tylko wytrwać przy zasadzie traktowania tej kwestyi na podstawie międzynarodowej.“

Télégraphe zapewnia, że rząd francuski załatwi wkrótce sprawę nabycia terytoryum Szejk-Said nad morzem Czerwonem, gdyż terytoryum to będzie uzupełnieniem stacyi Oboku, a obsadzenie tych miejsc pozwoli zapanować nad drogą do tego morza.

Robotnicy paryscy zamianowali pięciu delegatów pełnomocnych, którym polecono udać się do rady municypalnej Paryża i żądać rozwiązania przesilenia robotniczego. Prezes rady municypalnej polecił im wnieść piśmienne propozycye.

Rada municypalna odrzuciła większością głosów projekt budżetu policyjnego. Odrzucenie to jest wyzwaniem ministerstwa.

W Paryżu zawiązało się nowe stowarzyszenie, wyłącznie z kobiet złożone pod przewodnictwem panny Barberousse, którego celem ma być natarczywe domaganie się uznania nieuwzględnionych praw kobiety. Zwołane ma być wkrótce wielkie zgromadzenie kobiet, na którem przewidują burzę bez rezultatu.

Gladstone obchodził z końcem zeszłego miesiąca i roku 75 rocznicę swoich urodzin. Okoliczność ta wywołała uwagi

prasy liberalnej i konserwatywnej. Liberalne życzenia są bardzo blade, a *Pall Mall Gazette* wzywa nawet Gladstona, by teraz dopiero złożył dowody, co właściwie uczynić jest w stanie. O wiele ujemniej jeszcze odzywa się prasa konserwatywna. *Standard* wyraża zdumienie, że Gladstone ma poniekąd przywilej popełniać błędy za błędami i uchodzić w oczach masy liberalnej za „wielkiego męża stanu“. Członek parlamentu Bartlett porównywa w *Standard* czyny Beaconsfielda z czynami Gladstona i sarkastycznie konstatuje, że za ministerstwa Gladstona obce mocarstwa zajęły właśnie te wyspy, które się nazywają „Nową Anglią“ i „Nową Irlandyą“.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 stycznia. (*Tel. pr.*) Według wykazu, ogłoszonego właśnie w centralnym organie ministerstwa handlu dla spraw kolejowych, rozdano w Galicyi w roku 1884 dla 11 kolei żelaznych przedwstępne koncesye, a z tych niektóre nie ograniczyły się tylko na jednej linii, lecz obejmowały siecie, złożone z kilku linij. Z tych przy 4 projektach, a oprócz tego przy 2 projektach, dawniej koncesyonowanych, przeprowadzono rewizye trasy. Żadna jednak z tych linij nie znajduje się jeszcze w toku budowy.

Wiedeń, 2 stycznia. (*Tel. pryw.*) Do tutejszych dzienników donoszą, że noworoczne przemówienie cesarza Wilhelma do generalicyi miało charakter ze wszechmiar pokojowy.

Peszt, 2 stycznia. Przebywający tutaj członkowie stronnictwa liberalnego sejmu węgierskiego, udali się wczoraj popołudniu do prezesa gabinetu Tiszy, aby mu złożyć życzenia noworoczne. P. Tisza przybył do sali posłuchalnej na czele wszystkich członków gabinetu. Zebrani posłowie powitali go pełnym zapału okrzykiem. Hr. Władysław Csaky podniósł w swojem przemówieniu, iż stronnictwo liberalne gromadzi się około p. Tiszy z tem większym spokojem i zadowoleniem, iż z jego dotychczasowej działalności, przekonało się, że on i jego gabinet pozostanie tem, czem był przed 10 laty, mianowicie rządem liberalnym, popieranym przez znaczną większość narodu.

P. Tisza odpowiedział na to, że jeśli naród w czasie ostatnich wyborów tak świetny złożył dowód zaufania dla stronnictwa liberalnego i wyszłego z jego łona rządu, uczynił to w tem przeświadczeniu, że stronnictwo liberalne i rząd także i nadal będą dążyć konsekwentnie do osiągnięcia wytkniętego celu, mianowicie do wzmocnienia państwa węgierskiego, podnoszenia go na coraz wyższy stopień w szeregu państw cywilizowanych i pobudzania jego rozwoju w kierunku liberalnym. Ta manifestacya narodowa nakłada na posłów liberalnych obowiązek stać wśród wszelkich okoliczności niewzruszenie pod sztandarem, pod którym różne klasy społeczeństwa zespoliły się w jeden naród, i nie dopuścić, aby jednolita akcya, pod naciskiem jakichbądź wpływów, rozpadła się ponownie. Dotykając reformy Izby wyższej, podniósł minister, iż, pomijając szczegółowe zmiany, nie myśli odstąpić od głównych zasad, będących podstawą wniesionego projektu.

Zebranie przyjęło mowę p. Tiszy pełnym zapału okrzykiem *eljen!*

Peszt, 2 stycznia. (*Tel. pryw.*) Uroczystość jubileuszowa, urządzona na cześć Franciszka Pulszky'ego, wypadła świetnie. Najd. Cesarzewicz nadesłał następujący telegram: „W dniu dzisiejszym składam najserdeczniejsze życzenia. Obyś pan żył jeszcze długo w najlepszem zdrowiu ku chwale nauki i umiejętności. Serdeczne pozdrowienie“.

Berlin, 2 stycznia. Wobec rozmaitych pogłosek, oświadcza ponownie *Nordd. Allg. Ztg.*, że książę i księżna Bismarck nie mieli i nie mają zamiaru wyjechać do Riviera. Lekarze zalecili księżnej pobyt w południowych Włoszech.

Berlin, 2 stycznia. Cesarz Wilhelm przyjmował wczoraj życzenia noworoczne ambasadorów Włoch, Austro-Węgier, Francyi, Anglii i Turcyi. Monarcha przy tej sposobności rozmawiał z każdym z nich nader łaskawie. Ambasador rossyjski znajduje się jeszcze dotychczas na urlopie.

Berlin, 2 stycznia. (*Tel. pryw.*) Według *Nordd. all. Ztg.*, książę Bismarck z rodziną uda się do południowych Włoch.

Berlin, 2 stycznia. (*Tel. pryw.*) Jako miejsce zebrania się ponownej konferencyi, dla uregulowania spraw egipskich, wymieniają Paryż.

Paryż, 2 stycznia. Prezydent Grévy, odpowiadając na życzenia noworoczne złożone narodowi francuskiemu, w imieniu ciała dyplomatycznego przez nuncyusza apostolskiego, podziękował za nie i dodał, iż czuje się szczęśliwym, mogąc stwierdzić, że Francyę łączy ze wszystkiemi narodami dobra przyjaźń, która po większej części jest dziełem ambasadorów.

Madryt, 2 stycznia. W Granadzie, Valez, Nerja zaszły przedwczoraj ponownie trzęsienia ziemi, które wyrządziły wielkie szkody. Miasta Torrax i Jayena zburzone.

Londyn, 2 stycznia. Na linii kolei żelaznej Manchester-Barasley zaszedł wczoraj rano wypadek, skutkiem którego, jak słychać, dwie osoby postradały życie.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 31 grudnia 1884, godzina 1 min. 40. Alp. Tow. górn. 43·—, Węg. akcye kredyt. 302 50 Akcye anglo-austr. 95·25, Akcye banku Union 75·—, Akcye kolei Karola Ludwika 267·50, Akcye kolei północnej 230 50, Akcye kolei południowej 145·50. Akcye kolei Alföld 179·75. Akcye kolei Elżbiety 307·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 198·50, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 167 50. Wiedeńskie losy 124·—. Akcye kolei Rudolfa 105 25, Akcye kolei Albrechta —.— Węgierskie obligacye państw. w złocie 105·25, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 102·—. Losy regulacyi Cisy 116 90, Losy tureckie 21·25, Węgierska renta 96·05, Akcye banku związkowego 100·— Akcye banku obrotowego 1 27, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·27¼, Węgierskie losy 115·—, Marka niemiecka —.—. Usposobienie silne.

Wiedeń, 31 grudnia 1884 r. godz. 5 min. 35. Akcye kredytowe 294 30. Anglo-Austr- — —, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 267·50, Południowa —·—, Renta papierowa 82·10, Galic. listy zastawne 100·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9 75, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 2 stycznia 1885 r., godz. 10 min. 35. Akcye kredytowe 294·40, Anglo Austr. 96·50, Unionbank 75·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1883 —·—, Napoleondor 9·75—, Rubel papierowy 1·27¼. Usposobienie spokojne.

Telegramy zbożowe z dnia 31 grudnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 8·— do 8 50 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 27·50 do 27·75 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 8 15 do 8·16 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— —·—zł. Berlin: Pszenica żółta (na paździer.) 157.— m., żyto —·— m., spirytus 42.50, olej rzepakowy 51·30 m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilgr. 44·10 fr., olej rzepakowy —·— fr., spiritus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudzy —·—, Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie).

z dnia 2 stycznia 1885.

Barometr 754.27mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 4.4 C. Psychrometr wilgotny— 5.6°C. Prężność pary 2.3mm. Wilgoć 73%. Zachmurzenie 10. Wiatr SE5. Ozon 8.

Temperatura powietrza — 3.5°R.

Barometr idzie w górę.

Stan barometru nad poziom morza 781.67mm.

Najwyższa temperatura dnia wczorajszego 1.3°C.

Najniższa temperatura w nocy— 5 1 C.

Ilość opadu mierzonego o 7 g. 0.0mm.

Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.

$\varphi = 49°50'$ $\lambda = 41°41'$ w. $= 340^m,5$.

Dla 3 stycznia 1885

$E. = 4^m\ 53,^s96$. $\Theta_c = 18^h\ 52^m\ 49,^s70$.

Zachód słońca 2go stycznia 4h. 8m.; wschód o 19h. 59 m., 7

W styczniu nastąpi ostatnia kwadra księżyca 7d 17h 12m, 7; nów 15d 22h 12m, 6; pierwsza kwadra 23d 15h 2m, 4; pełnia 30d 5h 55m, 8.

Księżyc będzie w punkcie odziemnym (Apogeum) 12d 22h, 5, w punkcie przyziemnym (Perigeum) 28d 15h, 5.

Równanie czasu będzie w styczniu dodatnie, w skutek czego zegary zwykłe wyprzedzać będą zegary słoneczne o ilość E. w prawdziwe południe.

Stan średni barometru, zredukowany do poziomu Adryatyku, jest na styczeń dla Lwowa 765mm, 9, stan średni temperatury —3°,1C

Spostrzeżenia meteorologiczne.

30 grudnia 1884.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr	747,25	749,98	750,15
Stan termometru suchego w st. Cels.	—3,6	—3,8	—5,0
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	— 3,8	—4,9	—5,4
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	3,3	3,1	2,8
Wilgotność powietrza względna w %.	95	91	90
Stan nieba.	10	10	10
Kierunek wiatru.	ene	se.	se
Moc wiatru.	3	4	4
Ilość opadu mierzonego do 2^h 0,mm.			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. —1,5.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. —4,8			
Elektryczność powietrza, woltów	—20	+67	—17

(N. B. 2/1 1885 od 12h w połud., do 12h w połud. 3/1 1885).

Przy wietrze wschodnio-południowym, temperatura się obniża, stan nieba zmienny, wilgoć powietrza się zmniejsza, pogodnie.

Przyjechali do Lwowa

dnia 2 stycznia 1885.

Hotel George'a

Pp. D. Pogłodowski ze Sudkowic. Dr. K. Żywicki z Tarnopola. E. Russel z Warszawy.

Hotel Francuski

Pp. S. Jasiński z Bucowa. I. Skrowaczewski z Wołynia. L. Osostowicz z Wiednia. L. Friedman z Wiednia.

Hotel Europejski

Pp. E. Bondi z Wiednia. M. Ajwas z Kołomyi. L. Rödlich z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp. K. hr. Krasicki z Wołynia. Dr. J. Allerhand z Czerniowiec.

Pociągi kolejowe

od 20 maja 1884

podług zegaru lwowskiego

przychodzą do Lwowa:

Ze Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany, po południu o godz 4 min 37 pociąg osobowy i o godz. 2 min 50 w nocy pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze: o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec główny lwowski: o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 5 rano i o g. 4 min. 10 po południu pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk, z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mięszany.

Do Stanisławowa na Stryj: rano o godz. 7 min. 5 pociąg mięszany, przed poł. o godz. 11 min 40 pociąg osobowy i o godz. 7 min. 10 wieczór pociąg mięszany.

Do Krakowa: o godzin. 10 min. 46 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 3 po poł. pociąg mięszany i o godzinie 6 min. 35 rano pociąg mięszany lokalny.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po poł. pociąg kuryerski, o godz. 12 min. 31 po poł. i o godz. 10 min. 27 wieczór pociąg mięszany.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia) w miejscu **12 zł., pocztą 16 zł.**; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu **6 zł., pocztą 8 zł.**; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu **3 zł., pocztą 4 zł.**; miesięcznie (od 1go do końca każdego miesiąca) w miejscu **1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.**

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, **bezpłatnie**; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie **4 zł.**, półrocznie **2.**, ćwierćrocznie **1 zł.**

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 31 grudnia 1884.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	266	25	269	50
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	195	—	198	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	285	—	290	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	238	—	243	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	—	100	—
" " " 4 pr. w. a.	91	50	92	75
" " " 5 pr. okresowe	99	—	100	—
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los 41½ l.	87	—	88	—
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
" " " 5 pr. w. a.	97	—	98	—
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią . .	98	90	99	90
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2½ pr. w. a. w likwidacyi	58	—	60	—
4½ prc. kraj. listy zastawne	91	—	92	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	101	—	102	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi . .	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4½ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa . .	18	75	20	75
" " Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	67	5	77
Dukat cesarski	5	72	5	82
Napoleondor	9	69	9	79
Półimperyał	10	02	10	12
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	54	1	64
" " papierowy . .	1	26—	1	28—
100 marek niemieckich	59	90	60	80
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

(bez kupona — bez kupona bieżącego — bez kupona)

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 29 grudnia 1884.

	płacą	żądają
1. Dług państwa		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	81.75	81.90
luty-sierpień	81.80	81.95
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	82.75	82.90
kwiecień-październik	82.90	83.05
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	125.75	126.50
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	134.80	135.20
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	139.75	140.25
" " 1864 po 100 złr. . . .	169.75	170.25
" " 1864 po 50 złr.	168.50	169.—
Renty Com. po 42 lir. austr. . . .	43.—	46.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	151.50	152.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881 . .	96.85	97.—
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	103.80	103.95
2. Obligacye indemn 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	102.—	102.50
Galicyi	101.75	—.—
Niższej Austryi	105.—	106.25
Siedmiogrodu	101.—	101.50
Węgier	100.70	101.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	94.50	95.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. . .	289.90	290.10
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	660.—	670.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł. .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł. . .	853.—	855.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	523.—	524.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	231.75	232.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł. .	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k. .	2287	2293
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k. .	267.—	267.75
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	197.—	197.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	307.75	308.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	145.40	145.70
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	171.25	171.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr. .	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4½ pr. w. złocie w 40 l.	97.50	97.70
" " " premiowe po 3 pr.	96.50	97.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.50	100.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	99.60	100.10
" " " " w 36 l. 5½ pr.	99.50	99.75
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc. . .	91.40	92.—
" " " " po 5 prc. . .	98.75	99.—
" " " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne	98.75	99.—
Gal. banku hip. po 6 prc.	100.75	101.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc. . .	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc. . .	101.80	102.10
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ prc. .	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po 5½ prc. .	101.50	102.30
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	98.—	98.25
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze . . .	98.25	98.75
Kol. płn. po 100 zł. m. k.	105.70	106.—
" " po 100 zł. w. a.	102.—	102.50
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po 4½ prc.	98.75	99.25
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal) . .	97.75	98.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865 . .	82.15	82.30
z r. 1867 . .	86.15	86.30
z r. 1868 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a. .	99.30	99.60
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	178.—	178.50
Clarego po 40 zł. m. k.	41.75	42.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.50	114.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	19.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.50	19.-
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł. .	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	42.25	43.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.25	37.75
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	13.35	13.55
" " węgiersk. " po 5 zł.	7.25	7.40
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.—	18.50
Salma po 40 zł. m. k.	56.50	57.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	50.75	51.25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	23.50	24.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k. . . .	130.—	131.50
" " po 50 zł. w. a. . . .	68.—	—.—
Waldsteina po 2 zł. m. k.	—.—	28.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	36.—	36.50
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n. . .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	123.20	123.65
Paryż za 100 fr.	48.60.—	48.65.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.77—	5.79.—
" pełnej wagi	5.74.—	5.76.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.73.50	9.74.50
Rossyjski imperyał	10.02.—	10.[illegible]4.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
4½ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
4½ prc. krajowe listy zastawne	—.—	—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

dnia 31 grudnia 1884.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	82	05
" " " w srebrze .	83	05
Renta w złocie	103	90
5 prc. austr. renta marcowa	97	—
Akcye banku wiedeńskiego	857	—
" " kredytowego	294	20
Londyn	123	25
Srebro	—	—
Napoleondor	9	74½
Dukat cesarski men.	5	80
100 marek niemieckich	60	25

Konkursa.

L. 73890. (8354 3—3)

Celem obsadzenia posady drugiego sługi bibliotecznego przy c. k. bibliotece Uniwersytetu we Lwowie, rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 15 lutego 1885.

Z posadą tą połączona jest roczna płaca 300 zł. a. w., wraz z dodatkiem aktywalnym 75 zł. i ryczałtem na ubranie 50 złr., a. w.

Ubiegający się o powyższą posadę winni udowodnić znajomość języków krajowych i języka niemieckiego w słowie i piśmie, dalej wykazać wiek swój i stan, tudzież fizyczne uzdolnienie do pełnienia obowiązków jakoteż dotychczasowe zatrudnienie i zachowanie się.

Podania o tę posadę należy wnieść w terminie wyżej wskazanym do c. k. Namiestnictwa na ręce dyrekcyi c. k. biblioteki Uniwersytetu Lwowskiego, a to jeżeli kandydat zostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

Nadanie posady będzie narazie prowizoryczne na pół roku, poczem nastąpić może stałe zamianowanie.

Przy obsadzeniu rzeczonej posady mają w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872, dz. p. p. nr. 60 pierwszeństwo wysłużeni podoficerowie c. k. armii posiadający certyfikat uprawnienia i wymaganą kwalifikacyę, a dopiero w braku takich kandydatów stanu wojskowego, mogliby być uwzględnieni inni kompetenci.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 22 grudnia 1884.

L. 4157/pr. (8341 3—3)

Celem obsadzenia systemizowanych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie, ośmiu posad dozorców więźniów z roczną płacą 300 złr. dodatkiem aktywalnym 25 prc. od tejże płacy i umundurowaniem, rozpisuje się konkurs z terminem czterotygodniowym od dnia 6 stycznia 1885, się liczącym.

Podania o tę posadę wnieść należy w terminie oznaczonym do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie.

W Krakowie, dnia 27 grudnia 1884

C. k Prezydent sądu krajowego.

L. 4153/pr. (8342 3—3)

Celem obsadzenia opróżnionych przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie dwóch posad pomocników wożnych z roczną płacą 300 złr. dodatkiem aktywalnym 25 prc. od tejże płacy rozpisuje się konkurs z terminem czterotygodniowym, od dnia 1 stycznia 1885, się liczącym.

Podania o tę posadę wnieść należy w terminie oznaczonym do Prezydyum c. k. sądu krajowego w Krakowie.

W Krakowie, dnia 25 grudnia 1884.

C. k. Prezydent sądu krajowego.

L. 2692. (8384 1—3)

Celem obsadzenia nowo systemnizowanej posady adjunkta przy c. k. sądzie powiatowym w Nisku, lub przy innym sądzie powiatowym lub kolegialnym opróżnić się mającej, rozpisuje się konkurs.

Ubiegający o tę posadę wnoszą swe należycie udokumentowane podania w 14 dniach do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie.

Rzeszów, dnia 27 grudnia 1884.

Kuratele.

L. 5734. (8314 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Skawinia oznajmia że Józef Radocha włościanin z Tyńca uznany został uchwałą c. k. sadu krajowego w Krakowie z 2 sierpnia 1884 l. 18573 za marnotrawcę a kuratorem dlań ustanowiono Wincentego Paca z Tyńca

Skawina dnia 30 listopada 1884.

L. 8967. (8326 2—3)

Aleksander Prączak uznany marnotrawca, kuratorem jego Piotr Fuglewicz. Obaj z Przemyślan. C. k. sąd powiatowy.

Przemyślany. 22 Grudnia 1884.

L. 7990. (7989 2—3)

Filip Herz ze Stadeł jest wskutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu z dnia 8 listopada 1884 l. 5852 marnotrawcą. a kuratorem jego Wilhelm Ohly w tej gminie

C. k. sąd powiatowy.

Stary Sącz, 6 Grudnia 1884.

L. 11386 (7958 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu decyzyą z dnia 17 września 1884 l. 11901 uznał marnotrawcą Krzysztofa Wawrzyszko gospodarza z Muniny i dla tegoż kuratorem Kasper Cetnar z Muniny zamianowany został.

Jarosław, 10 października 1884.

L. 10392. (7929 2—3)

Wawrzyniec Szarek z Rozkochowa uznany marnotrawcą.

Kuratorem jego ustanowiony Jan Warchoł z Rozkochowa.

C. k. sąd powiatowy

Chrzanów, dnia 16 sierpnia 1884.

Ł. 5052. (7990 2—3)

Na podstawie upoważnienia c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 8go lipca 1884, l. 6714, uznaje się Seńka Kiszyka z Rypian marnotrawcą z ustanowieniem dlań kuratora Hrycia Lewickiego gospodarza z Rypian. C. k. sąd powiatowy.

Turka, 30 lipca 1884.

L. 9990- (8315 2—3)

Michała Semenów Dmytrów z Oleszy uznany za marnotrawcę kuratorem tegoż mianowany Dmytro Biłaniuk Romanów z Oleszy.

C. k. Sąd powiatowy.

Tłumacz, dnia 14 grudnia 1884.

L. 5120. (8004)

C. k. sąd powiatowy w Slemieniu podaje do wiadomości że uchwałą c. k. sądu obwodowego w Wadowicach z dnia 13 września 1884 l. 4188 uznany został Jan Matysiak z Gilowic syn Michała za marnotrawcę. Kuratorem jest dla niego ustanowiony Jakób Gąsiorek z Gilowic.

Slemień, dnia 8 października 1884.

L. 18029. (7836 1—3)

Bartka Kapelusza z Cebrowa uznano głupkowatym

Kuratorem Bartko Poterajło.

C. k miej. del sąd powiatowy

Tarnopol, dnia 15 października 1884.

L. 9912. (7847 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż Michał Morawiec z Bolesławia uznany marnotrawca, decyzyą c. k. sąda najwyższego z pod kurateli uwolnionym zostaje.

Dąbrowa, dnia 4 grudnia 1884.

L. 7264. (7440 1—3)

Kuratelę nad marnotrawcą Michałem Kusiem gospodarzem gruntowym z Łęk dolnych zniesione.

C. k. sąd powiatowy

Pilzno, dnia 12 listopada 1884.

L. 4245. (8274 1—3)

Matwija Wełowicza rolnika z Wrocowa uznano marnotrawcą nadając mu kuratora Tomasza Hüll gosdodarza z Wrocowa.

C. k. sąd powiatowy

Janów, dnia 28 Czerwca 1884.

L. 7874 7616)

C k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że dozwolił wpisanie do rejestru firm pojedynczych przy firmie: „Leib Pohorile“, że właściciel tejże oprócz handlu żelazem, także handel zbożem i mąką prowadzi.

Stanisławów, 18 czerwca 1884.

Licytacye.

L. 3316. 7654 1—3)

W dniach 23 stycznia, 26 lutego i 27 marca 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tut sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Jury Maksymiuka, pod lk. 106 w Myszynie położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi w kwocie 21 zł. aw.

Cena szacunkowa wynosi 360 zł.

Zakład 36 zł. aw.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedana.

Kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Majera Hessel w Peczeniżynie.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w ts registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Peczeniżyn, 6 czerwca 1884.

L. 9679. (7698 1—3)

Ck. sąd pow. w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Eisiga Beka przeciw Joslowi i Chane Lewentalom w kwocie 80 zł. w dniach 26 stycznia, 2 marca i 13 kwietnia 1885 publiczna sprzedaż trzech realności a to: pod l. 35 i 289 i gruntów w niwie Ostre w Hucku położonych, każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 459 zł 450 zł. i 200 zł, a zakładem 10 prc. przeprowadzoną będzie tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę cenę kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tut. sąd. registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobromil, 28 października 1884.

L. 7128. (8076 1- 3)

Celem zaspokojenia dwóch rat po 153 zł. 36 ct. aw. z pn. z pożyczki 3600 zł. aw. w ck. uprzyw. galic. akcyj. banku hipotecznym we Lwowie zaginiętej odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 24 stycznia 1885 o godzinie 9 rano przymusowa licytacya realności pod l. 173, 174, 175 w Dąbrowicy położonej wedle wyk. hip. gminy kat. Dąbrowica l. 137 kart. B. poz. 4 Piotra Komarnickiego własnej, a wedle tegoż samego wykazu hip. karta C. poz. 3 pierwotnej pożyczce za hipotekę służącej, na którym terminie realność ta za jakąkolwiek bądź cenę najwyżej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania 9030 zł.

Wadyum 451 zł 50 ct aw.

Dalsze warunki i wyciąg hipoteczny są w registraturze do przejrzenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Julian Duralski z Janowa.

Z c. k. sądu powiatowego.

Janów, dnia 15 listopada 1884.

L. 4613. (8056 1—3)

C k. sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Jakóbowi Laufer pto 1500 zł. a. w. odbędzie się w dniach 21 stycznia, 25 lutego i dnia 26 marca 1885 zawsze o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowem publiczna przymusowa sprzedaż realności pod lk. 102 w Chyrowie położonej, a wykazem hip. l. 179 objętej.

Cenę wywołania stanowi kwota 3900 zł. aw.

Gdyby realność w powyższych terminach sprzedaną nie została, wyznacza się równocześnie do ułożenia łatwiejszych warunków licytacyi termin na dzień 8 kwietnia 1885 o godzinie 9 przed południem, na który wszystkich wierzycieli hipotecznych z tą uwagą się wzywa, że nie stawiący się jako do wniosków obecnych przystępujący uważani będą.

Resztę warunków, jako też wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze lub przy licytacyi.

C. k. sąd powiatowy.

Starasól, 3 sierpnia 1884.

Licytacye.

L. 9674. (8308 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 21 stycznia i 25 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności pod lk. 17/33 w Chliplach, do spadkobierców Iwana Mandziaka należącej, na zaspokojenie dłużnych przez nich zakładowi kredytowemu włościańskiemu w likwidacyi 24 rat po 9 zł. aw. i reszty kapitału 25 zł. 6 ct. aw. z pn. z dołożeniem, że na tych terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie.

W przeciwnym razie wzywa się interesowanych celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na 25 lutego 1885 o godzinie 3 popołudniu z tem do sądu, że niestawający za przystępujących do wniosku większości obecnych będą uważani.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 700 zł.

Zakład 70 zł. aw.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania wraz z warunkami licytacyi przejrzeć można w kancelaryi sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanowiono tutejszego notaryusza Wiktora Krókowskiego.

Mościska, 23 listopada 1884.

L. 8459. (8310 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie rozpisuje w sprawie egzekucyjnej zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Israelowi Willig pto 6 rat po 58 zł. 50 ct. i reszty kapitału 787 zł. 55 ct. z pn. przymusową sprzedaż publiczną realności dłużnika pod lk. 59 w Dehowej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dwóch terminach dnia 19 stycznia i 19 lutego 1885 o godzinie 10 rano za lub wyżej ceny szacunkowej 1850 zł. wynoszącej.

Wadyum 185 zł.

Reszta warunków są do przejrzenia w ts. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony kurator adw. dr. Lipiner w Rohatynie.

Rohatyn, 20 listopada 1884.

L. 7404. (8305 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach przeprowadzi celem wydobycia pretensyi Altera Goldwertha w kwocie 13 zł. w dniach 19 stycznia, 9 lutego i 23 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu sądowem przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk. 13 w Międzygórzu położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, a dłużnika Fedia Ruszczaka własnej.

Cena wywołania 220 zł.

Wadyum 22 zł. a. w.

Akt zajęcia i oszacowaniz tudzież warunki licytacyjne są do przejrzenia w registraturze.

Monasterzyska, 18 października 1884.

L. 4863. (8303 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dębicy podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspojenia sumy 1000 zł. aw. z pn. na rzecz Daniela Gewürtza odbędzie się w tutej. sądzie dnia 22 stycznia i dnia 19 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż $^2/_3$ części realności pod nr. 86 st. 159 n. w Dębicy położonej, Lebra Zittera własnych, ciało tabularne stanowiącej.

W razie nie sprzedania na powyższych terminach do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na 19 lutego 1885 godz. 3 popołudniu

Wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dębica, 9 grudnia 1884.

L. 10714. (8294 2—3)

Celem zaspokojenia sumy 16.000 zł. aw. z pn odbędzie się w sprawie Henryka Dornbacha przeciw Edwardowi Oczosalskiemu pto 16.000 zł. z pn. przymusowa publiczna sprzedaż $^1/_6$ części majętności tabularnych, Osirne i Kamienisty, Joanny z Baczyńskich Waygartowej własnych, w dwóch terminach dnia 24 stycznia i 21 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 rano, na których majętności te tylko za cenę wywołania 7500 zł., albo wyżej takowej sprzedane zostaną. Do ułożenia warunków ułatwiających w razie niesprzedania wyznacza się termin na dzień 21 lutego 1885 o godz. 4 popołudniu.

Wadyum wynosi 750 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli zamianowany p. adw. Herdliczka.

Reszta warunków do przejrzenia w ts. registraturze.

Kołomyja, 6 listopada 1884.

L. 4077. (7724 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu udziela do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k, uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie przeciw Gitli Liebe Drimmer o zapłacenie trzech rat po 115 zł. i reszty kapitału 1793 zł. 71 ct. aw. z pn. odbędzie się w dniach 20 stycznia 1885, 20 lutego i 20 marca 1885 każdym razem o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż realności pod lk. 111 w Tłumaczu położonej, ciała tabularnego stanowiącej, z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cena wywołania stanowi kwota 12.000 zł.

Wadyum 1200 zł. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny w ts. registraturze do przejrzenia.

Tłumacz, 20 września 1884.

L. 49313. (7687 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi towarzystwa zaliczkowego we Lwowie w kwocie 10.000 zł. aw. z pn. odbędzie się dnia 29 stycznia, 26 lutego i 26 marca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Wojciecha Pleśniaka wedle dom 102 pag. 277 n. 37 haer. należącej, realności pod lk. 219$^3/_4$ we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 28.086 zł. 87 ct. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 2809 zł. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 11 października 1884 rzeczone prawa na wspomnionej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące, z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dornbach kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Feiles mianowany został.

Lwów, 15 listopada 1884.

L. 2607. (7905 2—3)

W dniach 22 stycznia, 23 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności dłużnika Fedora Malinowskiego własnej pod lk. 33 w Bani berezowskiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, protokołem z dnia 20 sierpnia 1872 do l. 5773 zastawniczo opisanej na zaspokojenie należytości 16 rat po 9 zł. aw. i resztę 17 zł 6 ct aw. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł.

Zakład zaś 30 zł. aw.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną, gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 26 marca 1885 wyznaczonym zostanie a niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w sądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 6 marca 1884.

L. 5041. (8365 2—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Starejsoli odbędzie się na zaspokojenie wierzytelności miejscowej kasy pożyczkowej w kwocie 12 zł. aw. z pn. przymusowa sprzedaż realności w Starejsoli położonej wedle wykazu hip. l. 139, dłużniczki Julianny Chomickiej 2 Hitzinger własnej, publicznym przetargiem w dniach 14 stycznia i 12 lutego 1885 za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 11 marca 1885 także poniżej tej ceny każdym razem o godz. 10 przed południem.

Zakład 2 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków można w tutejszej registraturze przejrzeć lub odpisać.

C. k. sąd powiatowy.

Starasól, 23 sierpnia 1884.

L. 5981. (8364 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Starejsoli położonej wedle wykazu hip. 1683 tejże gminy, dłużniczki Justyny Trojan własnej, na zaspokojenie pretensyi gminy Starejsoli w kwocie 36 zł. dnia 14 stycznia, dnia 12 lutego i dnia 11 marca 1885, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi 3 zł. 50 ct aw.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 6 września 1883 do tabuli weszli, kuratorem Aleksandra Wysockiego i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora, niniejszem się zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.

Starasól, 10 października 1884.

L. 15109. (8361 2—3)

W dniu 21 stycznia i w dniu 19 lutego 1885 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się celem zaspokojenia dłużnych ck. uprzyw. galic. zakładowi kredytowemu włościańskiemu 20 rat po 3 zł. i reszty 13 zł. 55 ct. aw. z pn. egzekucyjna licytacya realności wyk. hip. l. 55 ks. gł. gm. Kujdańce, Hawryły Fediuka własnej i realności wyk. l. 56 tejże gminy objętej, Wasylyny Fediukowej własnej, tylko wyżej lub przynajmniej za cenę wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznaczony na 4 marca 1885.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Zakrzewski.

Resztę warunków można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Ck. m. del. sąd powiatowy.

Kołomyja, 25 października 1884.

L. 6070. (8366 2—3)

Sieniawski ck. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności Jędrzeja Nowaka w kwocie 400 zł. aw. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. s. 61 w Dąbrowicy w powiecie sądowym sieniawskim w starostwie jarosławskiem położonej, dłużnika Józefa Nowaka własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w dniu 29 stycznia, w dniu 12 marca i w dniu 30 kwietnia 1885 zawsze o 10 godz. rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 670 zł.

Zakład wynosi 67 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Sieniawa, 30 września 1884.

Ч. 15271. (8149 2—3)

Днѧ 21 Сѣчнѧ 1885 о 10 годинѣ рано, вôдбꙋдесѧ на заспокоенїе претенсїи общого рольнычо кредитового Заведенїѧ въ сꙋмѣ 150 зл. в. а зъ пр., поновна лицитацїѧ реальности Петра Колбасинка, обнѧтой виказомъ 141 кн. грꙋн. Пѧдицкой, за цѣнꙋ викличнꙋ 282 зл. в.а. або поверхъ тоижь.

Вадїꙋмь 14 зл. 10 цт. а. в.

Ц. к. мдль. Сꙋдъ повѣтовый.

Коломыѧ, 27 Жовтнѧ 1884.

Ч. 7081. (8268 2—3)

Ц. к. м. дель. Сꙋдъ повѣтовый въ Коломыи завѣдомлѧє, що днѧ 21 Сѣчнѧ, 9 Лютого и 18 Марцѧ 1885 кождымъ разомъ о годинѣ 11 рано, вѣдбꙋдесѧ лїцитацїѧ господарства Изаака и Василѧ Скородїнчꙋкъ, въ Пѧдикахъ пôдъ ч. д. 25 положеного и становлѧчого тѣло гипотечне, обнѧта виказомъ ч. 351 тойже громади, въ цѣли примꙋсового стѧгненѧ вѣрительности общого рольничо-кредитового Заведенїѧ длѧ Галичини и Бꙋковины въ сꙋмѣ 100 зл. а. в. з пн. пôдъ оусловїѧми, котрѣ вразъ зъ витѧхомъ гипотечнимъ вôльно переглѧнꙋти въ тꙋсꙋдовой регистратꙋрѣ.

Цѣною викликанѧ есть 200 зл. а.в.

Вадїꙋмъ виноситъ 20 зл. а. в.

Коломыѧ 1 Червнѧ 1884.

L. 10033. (8306 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 21 stycznia, 25 lutego i 26 marca 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacya realności pod nr. 57/54 w Balicach do Michała i Rozalii Truszczak tudzież małoletniego Fedka Truszczak należącej na zaspokojenie pretensyi zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 281 zł. 27 ct. aw. z pn. z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową, przy trzecim terminie zaś i niżej tejże, zawsze jednak tylko za cenę pokrywającą wierzytelności uprzywilejowane i na realności ubezpieczone sprzedaną zostanie.

W przeciwnym razie wzywa się interesowanych celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na 26 marca 1885 o godzinie 3 po południu z tem, iż niestawający za przystępujących do wniosku większości obecnych będą uważani.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 600 zł.

Zakład 60 zł. aw.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania wraz z warunkami licytacyi przejrzeć można w kancelaryi sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanawia się tutejszego notaryusza p. Wiktora Krokowskiego.

Mościska, 23 listopada 1884.

L. 14068. (8290 3—3)

C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galic. towarzystwa kredyt ziemskiego w sumie 14100 zł. w. a. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr „Glinnik niemiecki“ do Pawła Riegera należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w dwóch terminach 30 stycznia i 2 marca 1885 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość przy udzieleniu pożyczki przyjęta w kwocie 28.284 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 2828 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze ck. sądu obwodowego.

Na wypadek jeśli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 2 marca 1885 godzinę 4 po południu, na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, ck. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, którzyby po dniu 1 września 1884 do hipoteki dóbr Glinik niemiecki weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek bądź powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora, który niniejszem w osobie adwokata dra Brzeskiego z substytucyą adwokata dra Gałeckiego ustanowionym zostaje, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie zarządza się.

Tarnów, 27 listopada 1884.

L. 11027. (8349 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi gminy miasta Brodów przeciw małoletnim spadkobiercom po Gołdzie i Salamonie Zimand a mianowicie Malci Bermanowej, Dwojre-Klary, Rozy i Betty Zimand m, tudzież wdowie Ziwii Zimand pto 527 zł. 69 ct. aw. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 29 grudnia 1884, 27 stycznia i 2 marca 1885 zawsze o 10 godzinie rano w biórze nr. 5 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników wyk. hip. l. 436 gminy katastralnej Brody objętej, która na dwu pierwszych terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na 5744 zł. aw. wypośrodkowanej, na trzecim terminie zaś i poniżej tejże, jednakowoż za cenę pokrywającą wszystkie wierzytelności na tej realności hipotekowane, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Jeśliby ta realność i przy trzecim terminie sprzedaną być nie mogła, wyznacza się termin na dzień 2 marca 1885 o 4 godzinie po południu do ustanowienia warunków ułatwiających.

Wadyum wynosi 10 prc.

Reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną wraz z aktem oszacowania w sądzie.

O czem się zawiadamia chęć kupienia mających i tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby prawa zastawu po dniu wydania wyciągu hipotecznego (13 czerwca 1884) na tejże realności nabyli z tem, że dla tychże kuratorem p. adw. dra Starzewskiego z Brodów ustanowiono.

Brody, 11 września 1884.

L. 8885. (7035 3—3)

Dnia 24 stycznia i dnia 24 lutego 1885 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod lk. 52 w Sadkowicach w samborskim obwodzie położonej, wykazem hipotecznym 6 dla tej gminy objętej, w sprawie zakładu kredytowego włość. w likwidacyi przeciw spadkobiercom śp. Olexy Biło pto 173 zł. 46 ct. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 450 zł. aw. Wadyum 45 zł. aw.

Przy tych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

W razie gdyby na drugim terminie sprzedaż do skutku nie przyszła celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 24 marca 1885 o 10 godzinie wyznaczonym zostanie, a niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, 20 lipca 1884.

L. 13351. (7855 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu przeprowadzi dnia 26 stycznia 1885 o godzinie 10 przed południem w biurze nr 3 w sprawie egzekucyjnej Izaka Schütza przeciw Agnieszce Zenek o 277 zł. $10^{7}/_{8}$ ct. aw. z pn. egzekucyjną licytacyę $^{1}/_{8}$ części realności pod lk. 197 w Przemyślu na Błoniu położonej, dłużniczki Agnieszki Zenek własnej.

Na tym terminie sprzedać się mająca część realności także poniżej ceny wywołania, przez sądowe oszacowanie na 1360 zł. wyprowadzonej, a nawet za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 68 zł.

Resztę warunków można przejrzeć w ts. registraturze.

Przemyśl, 19 listopada 1884.

L. 4679. (8362 1—3)

Celem zaspokojenia pretensyi cesyonaryusza galic. zakładu kredytowego ziemskiego, Tomasza Magiery w kwocie 621 zł. 54 ct. a. w. z pn. większej 700 zł. odbędzie się w trzech terminach, a mianowicie w dniu 30 stycznia, 28 lutego i 30 marca 1885 w tutejszym sądzie każdym razem o godzinie 10 rano licytacyjna sprzedaż realności pod nr. 54 w Grojcu, ciała tabularnego niestanowiącej, Magdaleny Sporyszowej względnie jej spadkobierców własnej, a to na pierwszych dwóch terminach tylko powyżej lub za cenę szacunkową, a na trzecim terminie poniżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania 1950 zł. aw.

Wadyum 195 zł. aw.

Kuratorem wierzycieli adw. dr. Kaufmann w Oświęcimie.

Protokół egzekucyjnego zastawniczego opisania, oszacowania i resztę warunków przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

C. k. sąd obwodowy.

Oświęcim, 12 września 1884.

L. 3314. (7840 1—3)

W dniach 23 stycznia, 26 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności spadkobierców Matija Matijczuka, a to Jury i Wasyla Matijczuka własnej, pod lk. 9 w Tekuczy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 25 października 1881 do l. 7179 zastawniczo opisanej na zaspokojenie należytości 100 zł. aw. z pn na rzecz Kalmanna Peisach.

Cenę wywołania stanowi kwota 300 zł. aw.

Zakład zaś 30 zł. aw.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną. Gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 27 marca 1885 wyznaczonym zostaje, a niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 6 czerwca 1884.

L. 2305. (7556 1—3)

Ck. sąd powiatowy w Tuchowie podaje do powszechnej wiadomości, iż w celu zaspokojenia przyznanej Efroimowi Stiglitzowi od Jana Zygadły i Piotra Żabińskiego sumy 397 zł. aw zostaną realności a to realność pod lk. 4/48 Jana Zygadły i realność pod lk 89 Piotra Żabińskiego własna, w w Brzozowy położone, ciała tabularnego niemające, w terminach: dnia 20 stycznia i dnia 23 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie rano na miejscu w Tuchowie najwięcej dającemu za gotowe pieniądze sprzedane.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową 1800 zł. aw.

Wadyum wynosi 10 prc.

Gdyby na powyższych dwóch terminach realności te powyż j lub za cenę szacunkową sprzedanemi nie zostały, natenczas w celu ułożenia łatwiejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na 26 marca 1885 na 10 godz rano, na którym strony interesowane stanąć mają.

Resztę warunków w registraturze sądowej przejrzeć można.

Tuchów, 20 czerwca 1884.

L. 7463. (7699 1—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi gminy miasta Gródka przeciw Szymonowi i Annie Prochaska w kwocie 63 zł. 65 ct. aw. z pn. publiczna sprzedaż realności objętej wykazem hip. l. 1527 w dwu terminach, a mianowicie w dniu 22 stycznia i w dniu 19 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na tych terminach powyższa realność tylko powyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedaną zostanie.

Do ułożenia warunków ułatwiających wyznacza się termin na dzień 19 marca 1885 godz. 10 przed południem.

Cena wywołania 289 zł 30 ct.

Wadyum 29 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Gródek, 30 września 1884.

L. 11523. (7722 1—3)

C. k sąd powiatowy w Czortkowie wyznacza do przeprowadzenia licytacyi realności pod lk. 123 w Czortkowie położonej, Altera i Estery Schleicherów własnej tusąd. uchwałą z 27 lipca 1984 l. 8753 rozpisanej w numeraah Gazety Lwowskiej 186, 187 i 188 z r. 1884 ogłoszony ponowny termin na dzień 22 stycznia 1885 o godzinie 10 rano, na którym realność ta za jakąbądź cenę sdrzedaną zostanie.

Niewiadomemu z miejsca pobytu wierzycielowi Samsonowi Selzerowi ustanawia się kuratorem dr. Czaczkowskiego.

Czortków, 31 października 1884.

L. 15534. (8002 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia resztującej sumy 9102 zł. 28 ct. z pn. z potrąceniem jednak 373 zł. 95 ct. na rzecz ck. uprz. gal. Banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 23 stycznia, 20 lutego i 20 marca 1885 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 23 i 25 w Tarnopolu położonych wedle dom 2 pag. 65 n. 7 haer. Jakóba Wolfa Zinkesa własnych.

Cena wywołania, poniżej której realności te sprzedane nie będą 40.000 zł. aw.

Wadyum 4000 zł. aw.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Tarnopol, 18 listopada 1884.

L. 1600. (7906 1—3)

W dniach 22 stycznia, 23 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności, dłużnik. Wasyla i Anny Brustwiniaków własnej, pod lk. 62 w Bani berezowskiej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, protokołem z dnia 25 sierpnia 1872 do l. 5777 zastawniczo opisanej, na zaspokojenie należytości 66 zł. 83 ct. aw. i reszty 8 zł. 68 ct. aw. z pn. na rzecz ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi kwota 150 zł. aw.

Zakład zaś 30 zł. aw.

Powyższa realność zostanie na tych dwóch terminach tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną.

Gdyby sprzedaż na drugim terminie do skutku nie przyszła celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 26 marca 1885 wyznaczonym zostaje, a niestawający za przystępujących do wniosku większości stawających uważani będą.

Protokół zastawniczego opisania i bliższe warunki mogą być w tusąd. registraturze przejrzane

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 6 października 1884.

L. 9264. (8387 1—3)

W brodzkim sądzie powiatowym odbędzie się celem zaspokojenia funduszu indemnizacyjnego pto 70 ct. z pn. przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 1097 tab. 1188 w Brodach położonej, do nieobjętej masy spadkowej po Annie Zgoralskiej, Jana Zgoralskiego, Wilhelminy Zgoralskiej i nieobjętej masy spadkowej po Izaku Perwan należącej przez publiczną licytacyę, która się odbędzie w dwu terminach 31 grudnia 1884 i 30 stycznia 1885 zawsze o 10 godzinie rano, na których realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 45 zł. sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 4 zł. 50 ct.

O czem się interesowanych, oraz wszystkich tych, którzyby po dniu 18 grudnia 1883 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego na realności sprzedać się mającej prawo hipoteki uzyskali, nareszcie i wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna lub dalsza z jakiegokolwiek bądź powodu na czas lub wcale doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora tut. adw. dra Henryka Starzewskiego i niniejszym edyktem zawiadamia.

Brody, 30 października 1884.

L. 15106. (8385 1—3)

W dniach 21 stycznia i 19 lutego 1885 każdym razem o 10 godzinie rano odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 100 zł. w. a. z pn. egzekucyjna licytacya obciążonej, wykazem l. 59 ks. gł. gm. Kujdańce objętej, dłużnika Hrycia Fediuka Semenowego własnej realności, tylko za lub powyżej ceny wywołania w kwocie 250 zł aw.

Wadyum 25 zł. aw.

Termin do ułożenia warunków lżejszych wyznaczony na 4 marca 1885.

Kuratorem niewiodomych wierzycieli mianowany dr. Zakrzewski adwokat w Kołomyi.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze tut. sądu.

Ck. m. del sąd powiatowy.

Kołomyja, 24 października 1884.

L. 3752. (8307 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Mościskach ogłasza, że dnia 21 stycznia i dnia 25 lutego 1885 każdym razem o 11 godzinie rano odbędzie się w sądzie licytacya realności pod lk. 42/54 w Bolanowicach, do Michała i Tekli Edleik należącej własnej, na zaspokojenie dłużnych zakładowi kredytowemu włościańskiemu 8 rat pożyczkowych po 12 zł. 38 ct. i reszty kapitału 162 zł. 14 ct. a. w. z pn. z dołożeniem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko powyżej lub za cenę szacunkową sprzedaną zostanie, w przeciwnym razie wzywa się interesowanych celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na 25 lutego 1885 o godzinie 3 popołudniu do sądu z tem, że niestawający za przystępujących do wniosku większości obecnych będą uważani.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 450 zł.

Zakład 45 zł

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania wraz z warunkami licytacyi przejrzeć można w kancelaryi sądu.

Dla niewiadomych wierzycieli kuratorem ustanowiono tut. notaryusza p. Wiktora Krókowskiego.

Mościska, 7 listopada 1884.

Z. 11276. (8329 3—3)

Verpachtung

des Religionsfonds-Meierhofes „Tolowamik" in der Bukowina.

Der dem buk. gr. or Religionsfonde gehörige, in der Katastralgemeinde Josefówka an der rumänischen Grenze nächst Kornuluncze, zwei Stunden von der Eisenbahnstation Itzkani entfernt gelegene Meierhof Tolowamik bestehend aus circa 400 Joch Acker und Wiesen mit den nöthigen Wirthschaftsgebäuden, wird von der k. k. Direction der Güter des genannten Fondes auf die Dauer von zwölf Nutzungsjahren vom 1. Mai 1885 angefangen, d. i. auf die Zeit vom 1. Mai 1885 bis Ende Oktober 1896 im öffentlichen Offertverhandlungswege verpachtet.

Der auf diesem Pachtgnte vorhandene Winteranbau nebst Feldbestellung wird dem Pächter gegen Ersatz der durch Sachverständige zu ermittelnden Kosten übergeben werden.

Sollte es der Religionsfondsgüterverwaltung nicht möglich sein, den obgenannten Meierhof am 1. Mai 1885 dem Pächter zu übergeben, so behält sich dieselbe das Recht vor, diese Pachtübergabe erst am 1. November 1885 zu effektuiren, in welchem Falle die Pachtung bis Ende Oktober 1897 zu dauern haben wird.

Pachtofferte, welche mit einer Stempelmarke a 50 kr. versehen und im Uebrigen rechtsförmig ausgestellt sein müssen, sind bei dieser k. k. Güter-Direktion, wo auch die Pacht- und Lizitationsbedingnisse zur Einsicht aufliegen und alle näheren Auskünfte über das Pachtobjekt ertheilt werden, bis spätestens 26. Jänner 1885 Mittags 12 Uhr einzureichen.

Das Pachtangeld, welches dem Offerte beizuschließen ist, wird mit 800 fl. entweder im Baaren, oder in annehmbaren Werthpapieren festgesetzt.

Von der k. k. Direction der Güter des buk. gr. or. Religionsfondes.

Czernowitz, am 21. December 1884.

L. 11026. (8300 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi gminy miasta Brodów w kwocie 649 zł. wa. z pn. przeciw masie spadkowej po Herschu Klahr, a względnie tegoż spadkobiercom Dawidowi Klahr, Perli Lowenkron, Mariem Halberthal, Frimet Riwe Klahr i z życia i miejsca pobytu niewiadomym Lazarowi Klahr i Esterze Schlesinger zastąpionym przez kuratora adwokata dra Brauna odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 29 grudnia 1884, 27 stycznia 1885 i 2 marca 1885 zawsze o 10 godzinie rano w biurze nr. 5 egzekucyjna sprzedaż realności, dłużników pod l. tab. 510 w w Brodach położonej, wykazem hip l. 618 gminy kat. Brody objętej, która na dwu pierwszych terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na 3710 zł. w. a. wyprośrodkowanej, na trzecim zaś terminie tylko za cenę pokrywającą wszystkie wierzytelności na tej realności hipotekowane, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Gdyby i na trzecim terminie realność ta sprzedaną nie została, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 2 marca 1885 o godzinie 4 po południu.

Wadyum wynosi 10 prc.

Reszta warunków licytacyjnych wraz z aktami oszacowania w sądzie tut. mogą być przejrzane.

O czem się zawiadamia chęć kupienia mających i tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyk hipotecz. prawo do hipoteki na pomienionej realności nabyli, z tem, że dla tychże kuratorem adwokata dra Starzewskiego z Brodów ustanowiono.

Brody, 11 Września 1884.

L 5453 (7212 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 550 zł. w. a. z pn. odbędzie się egzekucyjna publiczna sprzedaż realności lwh. 124 i 356 ksiąg gruntowych gminy Gaci objętych, dłużnika Mateusza Szpaka własnych, w trzech terminach dnia 23 stycznia, dnia 24 lutego i dnia 26 marca 1885, każdym razem o godzinie 10 rano, na których pierwszych dwóch terminach realność powyższa tylko wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie także niżej ceny szacunkowej, lecz przynajmniej za cenę równającą się wszystkim na egzekwowanej realności ciążącym długom najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1610 zł.

Wadyum wynosi sumę 55 zł. aw.

Ekstrakt tabularny można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Dla wierzycieli, którym z jakiegokolwiekbądź powodu rezolucya licytacyę rozpisująca doręczoną nie zostanie, dalej dla wierzycieli, którzy dopiero po rozpisaniu licytacyi prawo zastawu na egzekwowanej realności nabędą, ustanawia się kuratora w osobie p. adw. dra Gaberlego w Jarosławiu.

C. k. sąd powiatowy.

Przeworsk, 28 września 1884.

L. 6038. (8281 3—3)

C. k sąd powiatowy w Starejsoli zawiadamia. że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności wedle wykazu hip. 1383 gminy Starasól, w połowie Rozalii Karpińskiej własnej, na zaspokojenie prtensyi Leizora Abrahama 29 zł. 29 ct., dnia 21 stycznia, dnia 25 lutego 1885 każdym razem o godzinie 10 rano li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 55 zł. Gdyby nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, natenczas odbędzie się układanie ułatwiających warunków w dniu 11 marca 1885 o godzinie 10 rano, na który wzywa się wszystkich wierzycieli hip. z tem, że niejawiający się za przystępujących do większości wniosków wierzycieli, uważani będą.

Wadyum wynosi 5 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyi, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tut. registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 20 sierpnia 1884 do tabuli weszli, kuratorem Jana Trubkiewicza z Starejsoli.

C. k. sąd powiatowy.

Starasól, 15 października 1884.

L. 2906. (8350 3—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, że na dniu 15 stycznia i 12 lutego 1885 zawsze o 10 godzinie rano przeprowadzi przymusową licytacyę realności pod l. 5/144 w Teodorówce nietabularnej, Jakóba Karczmarskiego własnej, na zaspokojenie należytości towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 200 zł.

Cena szacunkowa i wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, akt opisania i oszacowania można w registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy

Dukla, 30 czerwca 1884.

L. 13014. (7033 3—3)

W dniach 24 stycznia, 24 lutego i dnia 24 marca 1885 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 144 i 109 w Kulczycach, w powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Pawłowi Popielowi pto 5 rat po 65 zł. i reszty kapitału 940 zł. 16 ct. aw.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 2000 zł. aw. Wadyum 200 zł. wa.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej, na trzecim terminie nawet i niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze tusądowej.

Dla pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora adw. dra Budzynowskiego z substytucyą adw. dra Kohna w Samborze. C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, 9 września 1884.

L. 12312. (7087 3—3)

W dniach 24 stycznia i 24 lutego 1885 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 106/102 w Barańczycach powiecie samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w sprawie zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Maksymowi Popyk, a względem tegoż spadkobierców Dmytra Popyka pto 8 rat po 9 zł. aw reszty kapitału 9 zł. 9 ct aw. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 300 zł aw.

Wadyum 30 zł. aw.

Na powyższych terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną będzie

Gdyby rzeczona realność na powyższych terminach sprzedaną nie została, przeto celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 24 marca 1885 o godz. 10 rano.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w registraturze tusądowej.

Dla z pobytu niewiadomych wierzycieli i innych ustanowiono kuratora adwok. dra Ehrlicha z substytucyą adw. dra Kohna w Samborze.

C. k. Sąd powiatowy m. d..
Sambor, 24 sierpnia 1884.

L. 460. (8142 3—3)

Dnia 26 stycznia 1885 o godzinie 10 z rana w zabudowaniu przyszłego c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Brzeżanach pod lk. 288 położonej wedle dom. III. pag. 71 tom VI pag. 673 n. 6 haer. Konstancyi i Zofii Kostkiewiczów własnej, na zaspokojenie wierzytelności 300 zł. i 200 zł. z pn. spadkobierców Bolesława Urzędowskiego, na którym to terminie realność ta niżej ceny szacunkowej za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 759 zł. 97 ct.

Wadyum 38 zł. 5 ct

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Karol Gottlieb z Brzeżan.

Resztę warunków wolno przejrzeć w tut. s. registraturze.

Brzeżany, 10 września 1884.

L. 8963. (8275. 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia niniejszem, że w sprawie egzekucyjnej Dawida Hirsch przeciw Fedorowi Gełecie pto 60 zł. aw. z pn. odbędzie się w tymże sądzie na dniu 20 stycznia, 17 lutego i 17 marca 1885 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk 25 w Krzyworowni położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Teodory Gełety własnej, pod następującemi warunkami.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 850 zł. wa.

Wadyum wynosi kwotę 85 zł. wa.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt opisania i oszacowania są w t. s. registraturze do przejrzenia.

C k. sąd powiatowy.
Kosów, 30 października 1884.

L. 6412. (8280 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza; że celem przymusowego ściągnienia od Maryanny Brenkacz na rzecz Semana Smetany kwoty 100 zł. wa. z pn. odbędzie się publiczna sprzedaż realności gruntowej pod lk. 89 w Woli niżnej położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika własnej w dniaah 19 stycznia, 23 lutego i 23 marca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 225 zł. wa.

Wadyum zaś 10 prc. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie

C. k. sąd powiatowy.
Rymanów, 1 listopada 1884.

L, 12051. (8269 3—3)

W dniu 21 stycznia i 19 lutego 1885 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez ks. Karola Peltza sumy 100 zł. w. a. z pn. licytacya realności Katarzyny Mokreńczuk objętej wyk. l. 60 z Szeparowiec.

Cena szacunkowa 815 zł. aw.

Wadyum 81 zł. 50 ct.

Termin do ułożenia warunków ułatwiatwiających wyznaczony na 4 marca 1885.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. dr. Zakrzewski.

Akt oszacowania i resztę warunków można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

Ck. m. del. sąd powiatowy.
Kołomyja, 23 sierpnia 1884.

L. 12050. (8270 3—3)

W dniu 21 stycznia i 19 lutego 1885 zawsze o 10 godzinie rano odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez ks. Karola Peltza sumy 212 zł. 90 ct. wal. austr. z pn licytacya realności Rozalii Knihynickiej objętej, wykazem l. 194 z Rakończyka. Cena szacunkowa 2185 zł. aw.

Wadyum 218 zł. 50 ct.

Termin do ułożenia warunków ułatwiających wyznaczony na 4 marca 1885.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. dr. Zakrzewski.

Akt oszacowania i resztę warunków można przejrzeć w registraturze tutejszego sądu. C. k. m. del. sąd powiatowy.

Kołomyja, 24 sierpnia 1884.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 15129, (7678)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę: „Juliusz Meyersohn, handel drzewem z lasów Nowosieleckich, z siedzibą w Podwołoczyskach".

Tarnopol, 11 listopada 1884.

L. 15428. (7679)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę: „Ernest Dawidów, handel drzewem z lasów Nowosieleckich z siedzibą w Podwołoczyskach".

Tarnopol, 11 listopada 1884.

L. 26540. (7367)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Josef Lauer", którą Józef Lauer używać będzie jako wekslarz w Krakowie, podpisując takową: „Josef Lauer".

Kraków, 24 października 1884.

L. 25118. (7368)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy: „Josef Deiches", której używać będzie Józef Deiches jako właściciel kantoru wekslarskiego w Krakowie, podpisując takową: „Josef Deiches".

Kraków, 10 października 1884.

L. 31268. (8331 1—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie w porozumieniu z c. k. Prezydyum Namiestnictwa we Lwowie postanowił, że w ciągu roku 1885 wpisy do rejestru handlowego i do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych będą ogłaszane w „Gazecie Lwowskiej", w dodatku urzędowym „Gazety Wiedeńskiej", a w ważniejszych wypadkach także w „Przeglądzie sądowym i administracyjnym" we Lwowie wychodzącym.

Kraków, 13 grudnia 1884.

L. 56786. (8367 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa wszystkich tych, w których rękach znajduje się książeczka wkładkowa pod dniem 4. stycznia 1884 do l. 18698 przez oddział wkładkowy galic. Banku kredytowego na nazwisko Izrael Funt i na wkładkę 20 zł. w. a. płatną okazicielowi wystawiona, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni takową sądowi przedłożył i ewentualnie prawa swe do posiadania tejże wykazał, inaczej bowiem książeczka ta za nieważną uznaną zostanie.

Lwów, 13. grudnia 1884.

L. 2662/pr. (8357 1—3)

Jego Ekscellencya Prezydent c. k. Sądu wyższego krajowego na mocy § 301 ust. post. kar. dla I. zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1885 przy c. k. sądzie obwodowym w Przemyślu na dniu 16. lutego 1885 o godzinie 9 przed południem rozpoczynającej się zamianował prezydenta c. k. sądu obwodowego Adolfa Pressena przewodniczącym sądu przysięgłych, a jego zastępcami c. k. radcę sądu krajowego wyższego Huberta Freybergera, tudzież radców sądu krajowego Wiktora Nennela, Cyprjana Leszczyńskiego, Jędrzeja Skali, Emila Leo de Löwenmuth i Władysława Przybylskiego.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.
Przemyśl, 22 grudnia 1884.

L. 222. (8380 1—3)

Wydział tarnowskiej Izby adwokatów ogłasza niniejszem, że wpisał dra Karola Neumanna w listę adwokatów z siedzibą w Gorlicach.

Tarnów 27 grudnia 1884.

L. 344. (8378)

Wydział Izby adwokackiej podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że pan dr. Emil Adelmann wpisany został z dniem 4 grudnia 1884 w listę adwokatów z siedzibą w Myślenicach.

Z wydziału Izby adwokackiej.
Kraków 4 grudnia 1884.

L. 28409. (8317)

Dnia 28 września 1884 przytrzymała c. k. żandarmerya w Skale Hersza Edelmanna ze Skały, który przed 18 laty był podejrzany o czynny współudział w rabunkach i innych czynach karygodnych bandy rozbójników, utworzonej przez Neczyperowicza.

Edelmann umknął wówczas do Rossyi i ukrywał się tam przez 15 lat w Dunajowicach, pod fałszywem nazwiskiem Hersza Piszczankera.

Z nim razem przytrzymano w Skale tegoż zbrodniczych towarzyszy Ozyasza Schwarza z Konstantynopola i Salomona Goldsteina z Kaszówki w Rossyi.

Przy tychże znaleziono i zakwestyonowano następujące wartościowe papiery i kosztowności, pochodzące prawdopodobnie z licznych kradzieży i rabunków popełnionych w kraju i za granicą.

1. Jedną sztukę akcyi prima Societate de Credit Funciar Roman na 5000 Lei z 59 kuponami Nr. 093688, z których pierwszy płatny 1 stycznia 1885, a ostatni 1 stycznia 1908 r.

2. Renta 5 la societa amortibile na 5000 Lei z 40 kuponami, Nr. 040466, z których pierwszy płatny 1/13 października 1885 a ostatni 1/13 kwietnia 1903, dwa zaś z tych 40 odciętych, jeden płatny 1/13 kwietnia 1883 a drugi 1/13 kwietnia 1884.

3. Renta 5 la societa amortibile na 5000 Lei Nr. 046465 z 41 kuponami, z których pierwszy płatny jest 1/13 października 1885 a ostatni 1/13 kwietnia 1903. Należące do tego trzy odcięte kupony są płatne 1/13 kwietnia 1883, 1/13 października 1883 i 1/13 kwietnia 1884.

4. Renta 5 la societa amortibile na 5000 Lei Nr. 04046 z 41 kuponami, z których pierwszy płatny 1/13 października 1885 a ostatni 1/13 kwietnia 1903, trzy odcięte kupony płatne 1/13 kwietnia 1883, 1/13 października 1883 i 1/13 kwietnia 1884.

5. Renta 5 la societa amortibile na 5000 Lei Nr. 040463 z 40 kuponami, z których pierwszy płatny 1/13 października 1885 a ostatni 1/13 kwietnia 1903, dwa odcięte kupony płatne 1/13 kwietnia 1883 i 1/13 kwietnia 1884.

6 Renta 5 la societa amortibile na 5000 Lei Nr. 040461 z 40 kuponami pierwszy płatny 1/13 października 1885 a ostatni 1/13 kwietnia 1903, trzy odcięte kupony są płatne 1/13 kwietnia, 1/13 października 1883 i 1/13 kwietnia 1884.

7. Trzy kupony 5% renty amortibile po 125 Lei Nr. 040462, pierwszy płatny 1/13 kwietnia 1883 drugi 1/13 października 1883 a trzeci 1/13 kwietnia 1884.

8. Akt notaryalny Nr. 1110 na 800 rubli.

9. Obligacyę „zinstragende Prämien-Anleihe" regulowania rzeki Theiss i przybocznych rzek i odbudowania miasta Szegedynu. Antheilschein na 100 złr. Ser. 3940, Nr. 002 z 17 kuponami, z których pierwszy płatny 1 kwietnia 1882 a ostatni 1 kwietnia 1890 oraz z jednym talonem.

10. Los czerwonego krzyża austr. stowarzyszenia Nr. 25, Ser. 08552.

11. Los czerwonego krzyża austr. stowarzyszenia Nr 26, Ser. 08552.

12. Los czerwonego krzyża austr. stowarzyszenia Nr. 27, Ser. 08552.

13. Los czerwonego krzyża austr. stowarzyszenia Nr. 28, Ser 08552.

14. Los czerwonego krzyża austr. stowarzyszenia Nr. 35, Ser 05521.

15. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 1, Ser. 5559.

16. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 2, Ser. 5559.

17. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 4, Ser. 5559.

18. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 5, Ser. 5559.

19. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 6, Ser 5559.

20 Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 7, Ser. 5559.

21. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr 8, Ser. 5559.

22, Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 9, Ser. 5559.

23. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 20, Ser. 228

24. Los węgiersk. stowarz. czerwonego krzyża Nr. 100, Ser. 691.

25. Weksel na 400 złr. akceptowany przez Izaka Leiby Weidbergera w Skale.

26. Polica Azienda na 1000 złr. opiewająca na imię Menaschego Edelmanna i dwie do tegoż się odnoszące korespondencye.

27. Zegarek złoty romontoir Nr. 59162 z trzema złotymi kopertami z fabryki „Patek w Genewie" na jednej kopercie wewnątrz wygrawirowana korona, z łańcuszkiem złotym roboty pancerowej.

28. Zegarek złoty Nr. 92568 o trzech złotych kopertach z monogramem.

29. Zegarek złoty damski, emaliowany, Nr. 101060 o trzech złotych kopertach z krótkim złotym łańcuszkiem i takim kluczykiem.

30. Zegarek złoty damski, mały, emaliowany o dwóch kopertach Nr. 2115.

31. Zegarek złoty emaliowany o jednej kopercie z wskazówką minutową i sekundową a cyfry wskazujące godziny, wskazują w otworze znak JN. LS. More.

32. Zegarek srebrny grawirowany o trzech srebrn. kopertach Nr. 8785 z niebieską wstążeczką.

33. Zegarek niklowy remontoir Nr. 2225 z jedną kopertą niklową.

34. Medalion złoty niebiesko emaliowany.

35. Medalion złoty niebiesko emaliowany, grawirowany.

36. Medalion złoty jasno niebiesko emaliowany.

37. Puszkę srebrną na tytoń, wewnątrz pozłacaną.

38. Szczotkę do włosów w srebrze oprawioną na wierzchu z różą i literą N.

39. Kabzułkę srebrną na drobne monety oznaczoną literami A. L. Nr. 84.

40. Perły 6 nitek 52 gramy ważące.

41. Łańcuszek złoty na szyję do zegarka 120 gram. ważący.

42. Łańcuszek złoty z kluczykiem 48 gram. ważący.

43. Łańcuszek złoty z kluczykiem 56 gram. ważący.

44. Łańcuszek złoty z kluczykiem 4 gr. ważący.

45. Branzoletę z 7 białymi brylantami w częś i czarno emaliow. 51 gr. ważącą.

46. Branzoletę złotą z 5 brylantami, czarnymi kamieniami wysadzaną, wagi 14·5 gram.

47. Branzoletę złotą z jednym brylantem i z dwoma turkusami, 17 gr.

48. Branzoletę złotą z jednym brylantem i dwoma turkusami, $17\frac{1}{2}$ gr.

49. Broszkę złotą składającą się z dwóch części niebiesko emal., 10 gr.

50. Broszkę złotą jasno niebiesko emaliowaną, $2\frac{1}{2}$ gram.

51. Broszkę złotą niebiesko emaliowaną 2 gramy ważącą.

52. Broszki, dwie sztuk, niebiesko emaliowane, (para kolczyków) wagi 3 gram.

53. Pierścień złoty wysadzany 8 brylantami białymi (jeden brakuje) niebiesko emaliowany.

54) Pierścień złoty z 14 brylantami (trzy brakują).

55. Pierścień z 9 brylantami i jednym zielonym (smaragdem).

56. Pierścień złoty z trzema białymi brylantami.

57. Pierścionek złoty wężykowaty z jednym brylantem.

58. Pierścionek złoty szeroki z dwiema perłami i z jednym turkusem.

59. Sygnet złoty z napisem Hersz po rossyjsku.

60. Obrączkę złotą ślubną z Nr. 56 i 83.

61. Szpinki złote.

62. Łyżek srebrnych 9 sztuk, znaczonych L. 12.

63. Łyżek srebrnych 6 sztuk, znaczonych L. 84.

64. Widelców srebrnych 6, znaczonych L. 84.

65. Widelców srebrnych 12, znaczonych L. 12.

66. Łyżeczek srebrnych pozłacanych 5 do kawy, grawirowanych, znacz Nr. 84, lit. H. A.

67. Łyżeczkę srebrną z sitkiem do herbaty Nr. 84 lit. H. M.

68. Puharów srebrnych 5, pozłacanych, grawirowanych, znacz. M. R. L. 84.

69. Solniczki srebrne dwie, grawirowane, na trzech nóżkach Nr. 84, lit. B. C. a druga L. 84, lit. M. K.

70. Noże srebrne dwa, znacz. N. 12.

71 Cygarniczki bursztynowe, jedna z srebrnem okuciem, druga w futerale złamana.

72. 47 sztuk czerwonych kamyków, złotą śrubkę, 14 kamyków niebieskich, 15 kamyków zielonych, 5 fioletowych, 2 siwe i 23 sztuk pereł.

73. Ułamki złota, mianowicie: forma sarny, 2 kluczyki od zegarka i kawałek łańcuszka.

74. Sakiewka z dukatami, 3 ruble z r. 1874 i 23 sztuk starych monet z różnych krajów.

75. Portmonetka z trzyrublówką.

76. Zegarek srebrny, ankier N. 34483.

77. Sakiewkę niebieską z kolorowanymi pręgami z następującymi monetami:

a) złoty półimperyał na 5 rubli z r. 1873
b) napoleondor na 20 franków z r. 1859
c) napoleondor na 20 franków z r. 1858
d) dukat angielski z r. 1854
e) dukat serbski na 10 denarów z r. 1882
f) dukat serbski na 10 denarów z r. 1882
g) 5 srebrnych monet po 50 bani
h) srebrną monetę na 15 kopijek i
i) moneta miedzianna na 5 bani.

Niniejszy wykaz został, c. k. Dyrekcyi policyi odezwą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, z dnia 18 listopada 1884 l. 11511 nadesłany.

Z biura bezpieczeństwa c. k. Dyrekcyi policyi.
Lwów 29 listopada 1884.

L. 10225. (8311 2—3)

Powiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Czuchrę, że dla niego ustanowiono kuratora Franciszka Trybca z Leśniówki w sprawie Marcina Marszał o wpisanie go za właściciela realności pod l. k. 50 w Leśniówce położonej, któremu równocześnie doręcza się uchwałę z 8 listopada 1884 l. 10225 dozwalającą żądany wpis.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno 8 listopada 1884.

L. 49820. (7268 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie z powodu tus. uchwałą z 21 czerwca 1884 l. 23412 na prośbę Mojżesza Sellera zarządzonego wydzielenia z kompleksu realności pod l. 412²/₄ we Lwowie części gruntu w obszarze 220□° obejmującego i utworzenia dla takowej nowego ciała tabularnego pod l. k. 889²/₄ ustanawia dla nieobecnej Chany Rapp kuratorem adw. dra Szwedzickiego a tegoż zastępcą adw. dra Lityńskiego.

O czem się Chanę Rapp przez edykta zawiadamia.

Lwów 31 października 1884.

Zl. 48993. (7140 2—2)

Vom k. k. Landesgerichte in Lemberg wird mit diesem Edikte bekannt gemacht, daß Osias Blatt gegen die unbekannten Theilhaber und Gläubiger der bestandenen Firma österr. Centralbank und beziehungsweise der bestandenen Lemberger Filiale derselben um Löschung und Eliminirung der Summe per 108 fl. 70 kr. aus dem Lastenstande der auf dem Kaufpreise der veräußerten Realitätsantheile sub CN. 486 und 965¹/₄ übertragenen Summe von 70 fl. eine Klage de praes. 21. October 1884 z. Z. 48993 überreicht hat.

Da der Wohnort der Belangten unbekannt ist, so wird für dieselben der Landes- und Gerichts-Advokat Dr. Sokal mit Substituirung des Landes- und Gerichtsadvokaten Dr. Emil Byk auf deren Gefahr und Kosten zum Kurator bestellt, und demselben der obenangeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, den 25. October 1884.

L. 13427. (8094 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ustanawia w sprawie unieważnienia małżeństwa między Michałem Sieniawskim a małoletnią Maryanną z Olearskich dnia 17 października 1881 zawartego dla nieobecnego Michała Sieniawskiego kuratora ad actum w osobie p. adw. dra Władysława Czajkowskiego z substytucyą adw. dra Michała Kozłowskiego w Przemyślu i wyznacza do rozprawy ustnej termin sądowy na dzień 5 lutego 1885 na godz 10 rano.

O czem się nieobecnego Michała Sieniawskiego z wezwaniem zawiadamia, by ustanowionemu kuratorowi swe środki obronne zawczasu dostarczył lub innego pełnomocnika ustanowił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie będzie musiał przypisać.

Przemyśl 12 listopada 1884.

L. 34434. (8339 2—3)

Od 1 stycznia 1885 r. wolno na poczte oddawać także karty korespondencyjne sporządzone przez osoby prywatne, a to pod następującymi warunkami:

1. Karty niesporządzone przez c k. Zakład pocztowy lecz przez osoby prywatne, mogą być używane tylko w obrębie Monarchii Austryacko-Węgierskiej i do Niemiec.

2. Takie karty korespondencyjne winny co do wielkości i trwałości papieru odpowiadać zupełnie kartom przez c. k. Zakład pocztowy sporządzonym i na przedniej stronie należy je drukowanym lub pisanym niemieckim napisem „Corespondenzkarte“ zaopatrzyć. Nadawcy pozostawia się z resztą do woli obok napisu niemieckiego, także i napis w innym języku krajowym umieścić.

3. Kolor papieru pozostawia się wyborowi stron.

4. Takie karty korespondencyjne muszą być zaopatrzone marką dwu centową. Przy kartach korospondencyjnych połączonych z kartą na odpowiedź, należy i tę ostatnią zaopatrzyć marką 2 centową. Karty korespondencyjne wcale nie opłacone lub też niedostatecznie opłacone, dalej takie które swą wielkością albo formą nie odpowiadają kartom przez c. k. Zakład pocztowy sporządzonym, są wyłączone od przyjęcia. Gdyby zaś tego rodzaju braki spostrzeżone zostały dopiero w urzędzie pośrednim lub oddawczym, to ma być karta korespondencyjna zwróconą urzędowi nadawczemu.

Lwów, dnia 22 grudnia 1884.

Zl. 34434. (8339)

Vom 1. Jänner 1885 an, können auch durch die Privatindustrie hergestellte Korrespondenzkarten unter den nachstehenden Bedingungen zur Postbeförderung angenommen werden.

1. Formulare zu Korrespondenzkarten, welche nicht von der Post aufgelegt, sondern durch die Privatindustrie hergestellt wurden, sind nur im österreichisch-ungarischen und im Postverkehr mit Deutschland zulässig.

2. Derlei Korrespondenzkarten müssen in Größe und Stärke des Papiers mit den von der Post aufgelegten genau übereinstimmen, auch auf der Vorderseite mit der gedruckten oder geschriebenen deutschen Uiberschrift „Correspondenzkarte“ versehen sein. Es bleibt dem Absender überlassen, außer dieser deutschen auch eine Bezeichnung in einer anderen Landessprache anzubringen.

3. Die Farbe des Papiers bleibt der Wahl des Absenders anheimgestellt.

4. Die Korrespondenzkarten müssen mit je einer aufgeklebten 2 kr. Marke frankirt werden. Für Correspondenzkarten mit Antwort ist auch für die Antwortkarte das Porto mit einer 2 kr. Marke vorauszubezahlen.

Unfrankirte oder ungenügend frankirte, dann solche Korrespondenzkarten, welche in Form oder Größe von den durch die Postverwaltung aufgelegten Korrespondenzkarten abweichen, sind von der Postbeförderung ausgeschlossen, und wenn der Mangel erst bei einem Umkartirungs- oder Abgabe-Postamte wahrgenommen wurde, an das Aufgabe-Postamt zurückzusenden.

Die k. k. Post- und Telegrafen-Direktionen haben diese Bestimmungen durch die Landeszeitungen zu verlautbaren.

Wien, am 12. December 1884.

Ч. 34434. (8339 2—3)

Отъ 1 Сѣчня 1885 вôльно на почтѣ ôтдавати такожъ карты кореспонденцїйнû споряджені через приватнû особы, а то пôдъ слѣдуючими условіями:

1. Карты не споряджені черезъ ц. к. почтовый закладъ но черезъ приватнû особы, могутъ быти уживанû лишь въ объемѣ австро-угорской монархїи и до Нѣмеччины.

2. Такїи кореспонденцїйныи карты повиннû що до величины и тревалости паперу ôтповѣдати цѣлкомъ картамъ спорядженымъ черезъ ц. к. почтовый закладъ, и на передной сторонѣ належитъ тіжъ заосмотрити тископечатною або писаною нѣмецкою надписею: „Correspondenzkarte“. Надателеви позоставляеся въ прочемъ до волѣ кромѣ нѣмецкой надписи, такожъ и надпись въ краевôмъ языкѣ умѣстити.

3. Кольоръ паперу позоставляеся выборови сторонъ.

4. Такїи кореспонденцїйныи карты, мусять быти заосмотренû двокрайцаревою маркою. При кореспонденцїйныхъ картахъ полученыхъ съ картою на отвѣтъ, належитъ и ту остатню заосмотрити 2 кр. маркою. Кореспонденцїйныи карты цѣлкомъ не оплаченû або недостаточно оплаченû, дальше такїи, котрû своею величиною або формою не ôтповѣдаютъ картамъ спорядженымъ черезъ ц. к. почтовый закладъ, суть ôтъ принятія выключенû. Єслибы але того рода недостаточность спостережено доперва въ урядѣ посереднôмъ або ôтдавчимъ, то кореспонденцїйна карта зôстане звернено урядови надавчому.

Изъ ц. к. Дирекцїи почтъ и телеграфôвъ.

Львôвъ, дня 22 Сѣчня 1884.

L. 1705/pr. (8358 2—3)

Jego Ekscelencja Prezydent c. k wyższego Sądu krajowego zamianował dla pierwszej dnia 2. marca 1885 o 9. godzinie rano rozpocząć się mającej kadencyi sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym, przewodniczącym, prezydenta c. k. sądu obwodowego Karola Poghesa, a zastępcami przewodniczącego radców Leopolda Szymonowicza, Henryka Alschera, Edwarda Schäffera i Leopolda Knetha.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 26. grudnia 1884.

L. 9854. (8304 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i życia Wojciecha Rzeszutko, iż Maryanna, Agata i Karol Rzeszutki wnieśli przeciw o zapłacenie 3 razy po 64 złr. 94 ct. w załatwieniu którego pozew do rozprawy sumarycznej na dzień 5 lutego 1885 o godzinie 9 z rana wyznaczonym został. Wzywa się zatem Wojciecha Rzeszutko, aby na powyższym terminie sam stawił się albo potrzebnej informacyi ustanowionemu kuratorowi drowi Wąsikiewiczowi udzielił, gdyż z zaniedbania tego wynikłe skutki sam sobie przypisać będzie winien.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa 2 grudnia 1884.

L. 4399. (8216 2—3)

C. k. sąd powiatowy zawiadamia co do pobytu i życia niewiadomą Elżbietę z Wilaszków Mazurowa czyli Mazurkiewiczową, iż pod dniem 4 września 1884 l 3902 Wojciech Jaworski naprzeciw masie Maryanny Krogulskiej, Józefa Wilaszka i Elżbiety Mazur vel Mazurkiewiczowej pozew o uznanie własności do trzech stajan gruntu z realności pod l. k. 78 w Tuchowie pochodzących wniósł, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 11 marca 1885 o godzinie 9 z rana został wyznaczony.

Wzywa się Elżbietę Mazurową czyli Mazurkiewiczową, ażeby o miejscu pobytu c. k. sąd lub ustanowionego kuratora Karola Wilaszka zawiadomiła, takowego w informacyą zaopatrzyła, lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła, inaczej spór obecny z kuratorem przeprowadzony zostanie.

Tuchów 23 października 1884.

Zl. 33264. (8369 2—3)

Mit 1. Jänner 1885 tritt in der Ortschaft Zwierzyniec (pol Bezirk Krakau) ein k. k. Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Postanweisungs- und Nachnahmegeschäfte bis 200 fl. ö. W., sowie mit dem Postsparkassendienste befassen und seine Verbindung mittelst der durchpassirenden Botenfahrt Krakau-Przeginia erhalten wird.

Den Bestellungsbezirk des neuen Postamtes bilden die Ortschaften Zwierzyniec, Półwsie zwierzynieckie und Gutsgebiethe Wola pistowska und Chełm.

Die Entfernung von Zwierzyniec nach Krakau Bhnhof beträgt 4 Kilometer.

Was hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 19. December 1884.

L. 33264. (8369 2—3)

Podaje się do powszechnej wiadomości że z dniem 1. stycznia 1885 wejdzie w życie w Zwierzyńcu (powiat Kraków) urząd pocztowy, którego czynność ograniczać się będzie a przyjmowaniu i wydawaniu poczty listowej i wartościowej, jak również przekazów pieniężnych i powziątkowych nie przekraczających kwoty 200 zł. przytem będzie pełnił funkcye pocztowej kasy oszczędności.

Przejeżdżająca przez Zwierzyniec jazda posłańcza Kraków-Przeginia utrzymywać będzie połączenie tego urzędu.

Do okręgu doręczeń nowego urzędu należeć będą miejscowości: Zwierzyniec, Półwsie zwierzynieckie, tudzież obszary dworskie, Wola justowska i Chełm.

Odległość między Zwierzyńcem a Krakowem wynosi 4 kilometry.

Lwów, dnia 19. grudnia 1884.

L. 57131. (8352 3—3)

C k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w roku 1885 ogłaszane będą wszelkie wpisy do rejestru handlowego w dziennikach: „Gazecie Lwowskiej“, „Przeglądzie sądowym i administracyjnym“ tudzież w wiedeńskiej gazecie „Wiener Zeitung“, wpisy zaś towarzystw zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej“.

Lwów, dnia 13 grudnia 1884.

L 11685. (8240 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Tadeusza i Anielę z Poszkowskich Sikorskich, względnie tychże z życia, nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców. że z powodu wniesionego w sądzie tutejszym pod dniem 22 listopada 1884 l. 11685 przez Fischla, Mendla i Izraela Jampolerów pozwu o wpis wykreślenia ze stanu biernego majętności Jezierna, pozycyi ciężarów 3 i 4 majętności Ostaszowce poz. ciężarów 1, majętności Daniłowce poz. ciężarów 1 i majętności Opał pozyc. ciężarów 4 i 5 celem ich zastępowania kuratorem adw. dr. Mijakowski w Złoczowie, zaś tegoż zastępcą adw. dr. Billet w Złoczowie ustanowionym został, i zarazem wzywa ich, aby się do ustanowionego kuratora zgłosili i jemu środki do obrony podali.

Złoczów, 29 listopada 1884.

L. 2377. (8332 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brzostku zawiadamia niniejszem, że Antoni Lewicki umarł dnia 1 grudnia 1881 z pozostawieniem ostatniej woli rozporządzenia, do którego spadku między innymi powołany jest spadkobierczy syn Władysław Lewicki.

Gdy sądowi miejsce pobytu rzeczonego Władysława Lewickiego wiadome nie jest, przeto tegoż wzywa się, aby się w przeciągu jednego roku licząc od daty poniżej wyrażonej w tutejszym sądzie albo osobiście albo też przez pełnomocnika tem pewniej zgłosił i swoje oświadczenie do spadku podał, o ile że po bezskutecznym upływie tego terminu zakreślonego, pertraktacya spadkowa ze spadkobiercami oświadczonymi i z kuratorem Jakóbem Gąsiorem przeprowadzoną i spadek przyznany będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzostek, dnia 10 października 1883.

L. 26091. (7366)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firmy Jonas Osterweil w Brzesku, której Jonas Osterweil używać będzie jako właściciel handlu jajami i zbożem w Brzesku, podpisując takową: „Jonas Osterweil“.

Kraków, 24 października 1884.

L. 14414. (7647)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 11 listopada 1884, wpisaną została do rejestru handlowego dla spółek zarobkowych i gospodarczych, spółka handlu skór w Sanoku, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką z tym dodatkiem, że Stowarzyszenie to ma za podstawę statut, na walnem zgromadzeniu członków Towarzystwa dnia 10 sierpnia 1884, uchwalony, że siedzibą spółki jest Sanok, że przedmiotem przedsiębiorstwa jest prowadzenie handlu skór i wszelkich artykułów potrzebnych do wyrobu obuwia i uprzęży, że czas trwania stowarzyszenia jest nieograniczony, ze członkami dyrekcyi są: Franciszek Saganowicz, właściciel realności jako dyrektor, Franciszek Kuszczak, prywatny jako kasyer i Ignacy Gadomski, właściciel realności, jako kontrolor, wszyscy w Sanoku zamieszkali, zastępcami zaś Władysław Lenkiewicz, dyrektor spółki rolniczej jako zastępca dyrektora, Grzegórz Łukasiewicz, majster szewski jako zastępca kasyera i Paweł Dąbrowski, majster szewski jako zastępca kontrolora, również w Sanoku zamieszkali, że ogłoszenia Towarzystwa, w jednym z codziennych pism politycznych lwowskich będą ogłaszane, że odpowiedzialność członków Towarzystwa do wysokości dziesięciokrotnego udziału jest ograniczoną, i że podpisy dyrekcyi w obec osób trzecich wtedy tylko spółkę prawnie obowiązują, jeżeli wszyscy trzej członkowie podpisy swoje umieszczą.

Przemyśl, 19 listopada 1884.

L. 16058. (7317)

W sprawie c. k. uprzyw gal. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie przeciw Stanisławowi Grzesieckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu o zapłacenie 200 złr. i 200 złr. z pn., ustanowiono Stanisławowi Grzesieckiemu kuratorem ad actum adwokata w Stryju p. Błońskiego, i wzywa się tegoż Stanisława Grzesieckiego, aby kuratorowi potrzebne środki do obrony praw jego podał, lub innego zastępcę dla siebie ustanowił.

C. k. sąd powiatowy.

Stryj, 5 października 1884.

L. 23674. (7429)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm spółkowych przy firmie I. Blumenfeld et. Comp. w Szczakowy, że dotychczasowy jawny spólnik Samuel Blumenfeld dnia 10 września 1884, ze spółki wystąpił, a pozostały jedyny właściciel Józef Blumenfeld w skutek przyzwolenia występującego interes ten pod niezmienioną firmą „I Blumenfeld et Comp.“ dalej prowadzić będzie.

Kraków, 26 września 1884.

L. 156/pr. (8368)

Dla II. zwyczajnej kadencyi sądów przysięgłych, których posiedzenia w c. k. sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 16go marca 1885 o godzinie 9tej przed południem zamianował Jego Ekscelencya p. prezydent c. k. sądu krajowego wyższego przewodniczącym: wiceprezydenta c. k. sądu krajowego Karola Lidl, a zastępcami jego c. k. radcę sądu krajowego wyższego Albina Mogilnickiego, tudzież radców sądu krajowego Karola Fügera de Rechtborn, Franciszka Bogdaniego, Jakoba Finkla, Ludwika Majewskiego, Władysława Samolewicza, Teofila Sawczyńskiego, Pawła Simonowicza, Leontyna Hołyńskiego i Edmunda Duniewicza.

Z Prezydyum c. k. sądu krajow. karnego.

Lwów, dnia 23. grudnia 1884.

L. 2040. (8370)

Ze strony c. k. starostwa górniczego w Krakowie wzywa się p. Jakóba Tenerowicza niewiadomego pobytu, jako właściciela miary dziennej „Jakób“ zapisanej w księdze nadań c. k. Starostwa górniczego, tom. III pag. 17 na jego imię, dnia 20. maja 1863 NC. exk. 515 nadanej, a od kilku lat w popędzie się nieznajdującej, w gminie Siare, pow. Gorlice w Królestwie Galicyi położonej, płaszczyznę 43620,7 m.² zawierającej, aby najdalej w przeciągu 6 tygodni od dnia ogłoszenia tego edyktu porozumiał się z panem Jerzym Obraczay, jako kuratorem ad actum postanowionym, zamieszkałym w Krakowie przy ulicy Szlak Nr. 18 względem wprowadzenia w ruch tej miary dziennej i o tem poczynił doniesienie do niniejszego c. k. Starostwa górniczego przy równoczesnem usprawiedliwieniu dotychczasowego przez kilka lat trwającego niepopędu, w terminie powyż oznaczonym, gdyż w przeciwnym razie ta miara dzienna jako opuszczona uważaną i według przepisu § 263 u. g. w księgach c. k. Starostwa górniczego wykreśloną zostanie.

Z c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, dnia 20 grudnia 1884.

L. 14924. (7676)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że dozwolił wpisania w rejestr firm pojedynczych firmy: „Chaim Kleiner, Holzhändler in Podpieczary“.

Stanisławów, 5 listopada 1884.

Księgi gruntowe.

L. 13415. (8389)

Podaję do powszechnej wiadomości, że arkusze posiadania dla gminy katastralnej Mościska zostały ułożone i mogą w biurze podpisanego komisarza hipotecznego być przejrzane.

Zarzuty przeciw prawdziwości takowych wnosić można do 4 stycznia 1885.

Kałusz, 28 grudnia 1884.

Szopiński.

L. 16192. (8070 1—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących:

Krzeszowice, Regulice, Radwanowice, w okręgu sądu powiatowego w Krzeszowicach;

Raciborsko z przysiołkiem Witkowice, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

1 Wiśniowa i 2 Gdów z miejscowością Grzybowa, w okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

1. Rdzawa i 2 Kobyle, w okręgu sądu powiatowego w Wiśniczu;

Mników, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Markowa, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Białka, w okręgu sądu powiatowego w Tyczynie;

Skopanie, Baranów, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Ruda, w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Skrudzina część Ilga, w okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

1 Tęgoborze i 2 Swidnik, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu;

Ślemień, w okręgu sądu powiatowego w Ślemieniu;

Sułkowice, w okręgu sądu powiatowego w Andrychowie;

Barwałd średni, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Wadowicach;

Barwałd górny, w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi, położonych, otwarto nowe księgi gruntowe, i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 30 czerwca 1883 l. 10867, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 15 września 1884 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 25 kwietnia 1885 włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 25 września 1884.

Upadłości.

L. 46796. (29)

Zawiadamiam wierzycieli masy rozbiorowej Chaima Becka, iż projekt repartycyi funduszów masalnych ułożonym został, i że takowy wierzyciele u komisarza konkursowego lub u zawiadowcy masy p. adw. dr. Raresa przeglądnąć, i w odpisie podjąć i możliwe zarzuty do dnia 10 stycznia 1885, u komisarza konkursowego pisemnie lub ustnie wnieść mogą.

Na wypadek wniesienia zarzutów wyznacza się w myśl §. 176 ord konk. termin na dzień 21 stycznia 1885, o godzinie 9 przed południem, na którym terminie wierzyciele w biurze komisarza konkursowego stanąć mają.

Termin ten wyznacza się zarazem celem powzięcia uchwały co do rachunków przez zarządcę masy złożonych, tudzież co do wynagrodzenia Jego.

Lwów, dnia 9 grudnia 1884.

C. k. Radca sądu krajowego.

Zennegg.

jako komisarz konkursowy.

(8388 1—3)

Do sprawdzenia wierzytelności Abrahama Bera Ludmerena do masy rozbiorowej Matyasza Mandla, wyznaczam termin na dzień 5 stycznia 1885, o godzinie 9 rano w moim biurze, na który wszystkich wierzycieli wzywam.

Bosniacki.

C. k. sędzia powiatowy w Husiatynie jako komisarz konkursowy.

L. 12975. (8359 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do wiadomości, że otworzył konkurs do całego ruchomego, jakoteż w krajach dla których ust. konk. z dnia 25 grudnia 1868 ważną jest, położonego nieruchomego majątku Isera Ber Abrahama, nieprotokołowanego kupca w Samborze zamieszkałego.

Kierownictwo upadłości tej porucza się radcy sądów krajowych drowi Wilhelmowi Leżańskiemu, a tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adw. kraj. Dr. Fiternika w Samborze, zaś adw. dra Kohna w Samborze zastępcą tegoż ostatniego.

Wszyscy ci, którzy do tej masy konkursowej jako wierzyciele konkursowi pretensyę rościć chcą, mają takowe nawet w razie, gdyby o nie spór wytoczony był, w ciągu 60 dni od dnia ogłoszenia tego edyktu w tut. sądzie obwodowym, wedle przepisów ust. konk. w celu zapobieżenia zagrożonym w tejże skutkom prawnym zgłosić i na terminie, który na dzień 14 marca 1885 ustanawia się, przed komisarzem konkursowym do likwidacyi i do oznaczenia pierwszeństwa wnieść.

Termin ten wyznacza się zarazem także i do zawarcia ugody.

Wierzycielom, którzy na ogólnym terminie likwidacyjnym staną i pretensye swe ogłoszą, służy prawo powołać inne osoby w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli.

Do zatwierdzenia przez sąd ustanowionego, albo do zamianowania innego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i członków wydziału wierzycieli, wyznacza się termin na dzień 17 stycznia 1885 o godz. 10 przed południem w obec komisarza konkursowego.

Zarazem zawiadamia się wierzycieli, którzy w Samborze nie mieszkają, że wedle §. 111 zastępcę w Samborze mieszkającego celem doręczenia uchwał oznajmić mają, inaczej bowiem na wniosek komisarza konkursowego dla nich kurator na ich koszta i niebezpieczeństwo ustanowionym zostanie.

Dalsze ogłoszenia w ciągu post. konk. umieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“.

Sambor, 27 grudnia 1884.

Wyroki prasowe.

(7506)

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 21. October 1884, Zahl 28877, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Der Radikale“ Nr 27 vom 2. October 1884 wegen des unter der Rubrik „Correspondenzen“ enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Geehrter Herr Redacteur“ „(Marienberg)“ nach § 488 St. G. und Art. V des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k k Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 5. November 1884, Z. 6878, die Weiterverbreitung der „Leipaer deutschen Zeitung“ Nr. 20 vom 29. October 1884 wegen des Artikels „Kaiser-Joseph-Feier in Heida“ nach den §§ 63, 65 a und 302 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 14. November 1884, ZZ. 16381 und 16465, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Beobachter“ Nr. 46 vom 8ten November 1884 wegen des Artikels „Wer hat Ursache verstimmt zu sein“ nach § 65 a St. G. und der Zeitschrift „Spravedlnost“ Nr 21 vom 13. November 1884 wegen des Gedichtes „Proc jsem social“ nach den §§ 65 a und 302 St. G verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Troppau hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11ten November 1884, Z 6084, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 42 vom 18ten October 1884 wegen der Artikel „Anarchistenhetze in der Schweiz“ nach § 65 a St. G „Das gesegnete England“ nach § 302 St. G. „Zur Situation in Frankreich“ nach § 58 c St G., „Ein Soldat an seine . . . “ nach den §§ 58 c, 65 a, 63, 222 St. G und Art. IV des Gesetzes vom 17 December 1862, „Von Nah und Fern“ nach § 305 St. G, und „Sc. Louis“ nach den §§ 65 c, 63, 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Görz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6ten November 1884, Z 5254, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Corriere di Gorizia“ Nr. 88 vom 1. November 1884 wegen des Artikels „L'ultima ratio“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Czernowitz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8. November 1884, Z. 11132, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Gazeta polska“ Nr. 89 vom 6. November 1884 wegen des Artikels „Ostrożnie z ogniem“ nach den §§ 302 und 208 St. G. und Art. VII und VIII des Gesetzes vom 17. December 1862 verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Spalato hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12 November 1884 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „La Difesa“ Nr. 60 vom 7. November 1884 wegen des Artikels „Abbiam vinto!“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 8. November 1884, Z. 7442, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Alba“ Nr. 6 vom 1. November 1884 wegen des Artikels „Viva S. Giusto“ nach § 302 St. G. und wegen des Artikels „Il Tabor di Cattinara“ nach den §§ 302 und § 300 St. G. verboten

---

(7451)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 5 der Zeitschrift „Unter-Mannharter Post-Zeitung für das Viertel unter dem Mannhartsberg“ vom 15. November 1884 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift „Landpraxis und Justizaufsicht (Ein Stück Justizwirthschaft vom Lande)“ das das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 16. November 1884.

Das k. k. Oberlandesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Reichenberg mit dem Erkenntnisse vom 29ten October 1884, Z 30072, die Weiterverbreitung der „Reichenberger Zeitung“ Nr. 244 vom 17. October 1884 wegen des Correspondenzartikels „Reichenberg, 16. October. (Eine bedeutsame Ernennung)“ nach den §§. 63 und 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4. November 1884, Z 6546, die Weiterverbreitung der „Leitmeritzer Zeitung“ Nr 85 vom 29. October 1884 wegen des Artikels „Deutsche Kundgebungen in Budweis“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 6ten November 1884, Z. 8325, die Weiterverbreitung der Budapester Zeitschrift „Arbeiter-Wochenchronik“, und zwar der Nr. 6 vom 10 Februar 1884 wegen des Artikels „Die Wiener Attentate“ nach § 300 St. G, der Nr. 12 vom 23. März 1884 wegen des Artikels „Es stinkt in der Fechtschule“, der Nr. 21 vom 27 Mai 1883 wegen des Artikels „Vor Taschendieben wird gewarnt“, und der Nr. 35 vom 24. August 1884 wegen des Artikels „Eine Kundgebung magyarischer Arbeiter aus der Fremde“ — nach den §§ 302 und 305 St. G., endlich der Nr 31 derselben Zeitschrift vom 3. August 1884 wegen des Artikels „Anarchistische Enthüllungen“ nach §. 305 St. G verboten

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9ten November 1884, Z. 7939, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Budivoj“ Nr. 89 vom 6. November 1884 wegen des Leitartikels „Nase situace“ und wegen des Artikels der Localnotizen „Sulfrajn a ministerstvo valky“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 4ten November 1884, Z. 7354, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „L'Alabarda Triestina“ Nr. 303 vom 31. October 1884 wegen des Artikels „Due politiche“ nach § 65 a St. G. verboten.

(7609)

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Jicin hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 12. November 1884, Z. 9354, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Separatabdruck aus Nr. 2646 der Zittauer Morgenzeitung“ wegen des Artikels mit der Einleitung „Eine Blüthenlese . “ Pöbelhaftigkeit“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 11. November 1884, Z. 8536, die Weiterverbreitung der „Pilsener Zeitung“ Nr. 89 vom 5 November 1884 wegen des Artikels „Aus einer Staatsfabrik“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat mit den Erkenntnissen vom 7. und 8. November 1884, Z. 6924 und 6955, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft die Weiterverbreitung der „Leitmeritzer Zeitung“ Nr. 86 vom 31sten October 1884 wegen der Artikels „Rüdiger der Vortreffliche“ nach § 63 St G. und wegen des Artikels „Krepeks Rede in Budweis“ nach § 65 a St. G., dann der Zeitschrift „Hlasy z Golabi“ Nr. 53 vom 1. November 1884 wegen des Artikels „C. k. pevnosti velitelstvi . . .“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhmisch-Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 17. November 1884, „Abwehr“ Nr. 1382 vom 12ten November 1884 wegen des Artikels „Die Lehre der Thatsachen“ nach § 65 a St G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Olmütz hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 14 November 1884, Z 11831 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Sternberger Volksblatt“ Nr. 45 vom 8ten November 1884 wegen des Artikels „Die Valuta-Regulirung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Troppau hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 15. November 1884, Z. 6159, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Freiheit“ Nr 43 vom 25ten October 1884 wegen der Artikel „Michelismus“ nach § 58 c St. G. „Ein Soldat an seine . “ nach den §§ 58 a, b, c, 63 und 65 a St. G. „Correspondenzen“ nach den §§ 58 c und 305 St G, und wegen des Artikels „Von Nah und Fern“ nach den §§ 302, 300, 305 und 309 St. G. verboten.

L. 9111. (6320 1—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie § 63 ustaw, kapitał 43.996 złr. 66 cnt. listami zastawnemi, z większej sumy 48.500 złr. na hipotekę dóbr Ladzkie w powiecie buczackim położonych, p. Justyny Słoneckiej własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonej z dniem 1go stycznia 1884 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielce tych dóbr wypowiedziane zostaje z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony.

We Lwowie, dnia 17 grudnia 1884.

L. 11388. (8318 3—3)

Ogłoszenie.

Gmina miasta Stanisławowa oddaje w drodze ofert pisemnych na podstawie cen jednostkowych, w przedsiębiorstwo budowę koszar dla jednej dywizyi c. k. Artyleryi ciężkiej, której koszta wynoszą w przybliżeniu ogólną kwotę 220.000 złr. w. a.

W dniach od 5 do 14 stycznia 1885 w godzinach urzędowych przyjmowane będą oferty w Magistracie, w których to dniach ubiegający się o przedsiebiorstwo mogą zbadać plany szczegółowe i otrzymać wypisy jednostkowych robót jako też warunki licytacyi od godziny 10 do 1 rano w biurze Wydziału technicznego Magistratu.

Można wnosić oferty na całą budowę, lub na poszczególne działy robót.

Wadyum tak na całą budowę jak i na poszczególne działy robót, podane jest w warunkach licytacyjnych.

Z Magistratu.

Stanisławów. 24 grudnia 1884.

Kamiński.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei Państwowych. w Krakowie.

L. 574/II. (31 1—3)

Ogłoszenie.

Dyrekcya ruchu c. k. kolei państwowych w Krakowie zamierza zapasy starych szyn kolejowych w ilości około 360 Tonn z których 20 Tonn znajdują się na galicyjskich Liniach zaś 340 Tonn na kolei Morawsko Granicznej sprzedać w drodze publicznej licytacyi loco jednej ze stacyi granicznych.

Termin do wniesienia ofert wyznacza się na dzień 20 stycznia 1885 do godziny 12 w południe.

Pisemne warunki sprzedaży stanowiące integralną część Oferty rozsełą na żądanie podpisana Dyrekcya.

Kraków, dnia 30 grudnia 1884.

C. k. Dyrekcya ruchu kolei Państwowych.

L. 17298. (8377 2—2)

Licytacya na stare materyały.

C. k. dyrekcya ruchu kolei państwowych we Lwowie rozpisuje niniejszem licytacyę na zbędne zapasy starego żelaziwa i stali, starych szyn i obręczy, kół, odpadów metalowych i innych starych materyałów.

Wykazy tychże materyałów, jakoteż warunki licytacyjne udziela się pp. interesentom za zgłoszeniem się u podpisanej dyrekcyi ruchu.

Licytacya odbędzie się na podstawie ofert pisemnych, które wnieść należy do dnia 25 stycznia 1885, godziny 12 w południe, do podpisanej dyrekcyi ruchu.

Oferty winne być marką 50 centów ostemplowane i zaopatrzone zewnątrz w napis „oferta na stare materyały“.

Lwów, dnia 27 grudnia 1884.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych.

(Przedruk nie będzie opłacony.)

Z drukarni W. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schlöglmühl.